

A9-0006/2021

27.1.2021

MIETINTÖ

eriarvoisuuden vähentämisestä keskittyen etenkin työssäkäyvien köyhyyteen
(2019/2188(INI))

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

Esittelijä: Özlem Demirel

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	32
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	33
VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	40
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	46
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	47

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

eriarvoisuuden vähentämisestä keskittyen etenkin työssäkäyvien köyhyyteen (2019/2188(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 ja 3 artiklan,
- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 3 artiklassa vahvistetun koheesiotavoitteen ja erityisesti sosiaalisen lähentymisen ylöspäin,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9 artiklassa olevan horisontaalisen sosiaalilausekkeen,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 151 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa vahvistetun sosiaalipolitiikan,
- ottaa huomioon tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi, joihin viitataan SEU-sopimuksen 6 artiklassa,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja erityisesti periaatteet 5 ja 6,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset ja suositukset,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista (vammaisyleissopimus) ja sen voimaantulon Euroopan unionissa 21. tammikuuta 2011 vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 26. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/48/EY¹ mukaisesti,
- ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY²,
- ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY³,
- ottaa huomioon Ursula von der Leyenin poliittiset suuntaviivat,

¹ EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35.

² EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

³ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

- ottaa huomioon komission mukautetun työohjelman vuodeksi 2020,
- ottaa huomioon köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevan Eurooppa 2020 -strategiassa asetetun tavoitteen,
- ottaa huomioon EU:n puitteet romanien osallistamista koskeville kansallisille strategioille,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyden, myös lasten köyhyden torjumisesta EU:ssa⁴,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman vähimmäistulon asemasta köyhyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämisessä Euroopassa⁵,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman raja- ja kausityöntekijöiden eurooppalaisesta suojelusta covid-19-kriisiin yhteydessä⁶,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman epätasa-arvoisuuden ja erityisesti lapsiköyhyden vähentämisestä⁷,
- ottaa huomion 14. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman tehokkaiden työsuojelutarkastusten strategiasta työolojen parantamiseksi Euroopassa⁸,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman köyhyydestä: sukupuolinäkökulma⁹,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2018 antamansa päätöslauselman vammaisten naisten tilanteesta¹⁰,
- ottaa huomioon Euroopan tasa-arvoinstituutin laatiman tasa-arvoindeksin,
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Tasa-arvon unioni: sukupuolten tasa-arvostrategia 2020–2025” (COM(2020)0152),
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman vähimmäistoimeentulosta köyhyden torjunnassa¹¹,
- ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n yhteensovitetuista toimista covid-19-pandemian ja sen seurausten torjumiseksi¹²,

⁴ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁵ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0176.

⁷ EUVL C 366, 27.10.2017, s. 19.

⁸ EUVL C 482, 23.12.2016, s. 31.

⁹ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 93.

¹⁰ EUVL C 363, 28.10.2020, s. 164.

¹¹ EUVL C 346, 27.9.2018, s. 156.

¹² Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0054.

- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman työoloista ja epävarmoista työsuhteista¹³,
- ottaa huomioon Ammattiyhdistysliikkeen maailmanjärjestön (ITUC) globaaleja oikeuksia koskevan indeksin¹⁴,
- ottaa huomioon Euroopan köyhyyden vastaisen verkoston raportit sekä Euroopan vammaisfoorumin ja Euroopan romaniväestön ruohonjuuritason organisaatioiden verkoston (ERGO) asiaa koskevat raportit,
- ottaa huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetut tavoitteet oikeudenmukaisen ja tasapuolisen siirtymän toteuttamiseksi tarjoamalla uudelleenkorkeakoulutusohjelmia ja työllistymismahdollisuuksia uusilla taloudenaloilla,
- ottaa huomioon 14. tammikuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Vahva sosiaalinen Eurooppa oikeudenmukaisten siirtymien toteuttamiseksi” (COM(2020)0014),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan sekä vetoamusvaliokunnan lausunnot,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A9-0006/2021),

Kasvava eriarvoisuus ja köyhyys

- A. toteaa, että yksi EU:n vahvuuksista on sen sosiaalinen malli; toteaa, että teknologian kehitys ja kasvava eriarvoisuus kaikkialla maailmassa edellyttävät sosiaalisen mallin uudelleenarviointia ja mukauttamista nykyaikaiseen, nopeatempoiseen, monimutkaiseen ja ennakoimattomaan globaaliin ympäristöön;
- B. ottaa huomioon, että Eurostatin määritelmän mukaan työssäkäyvien köyhyysriski koskee henkilöitä, jotka työskentelevät yli puolet vuodesta ja joiden ekvivalentti käytettävissä oleva vuositulo on alle 60 prosenttia kansallisesta kotitalouksien mediaanitulotasosta (sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeen); ottaa huomioon, että Eurostatin tuoreimmat luvut osoittavat, että 9,4 prosenttia eurooppalaisista työntekijöistä oli köyhyysvaarassa vuonna 2018¹⁵;
- C. ottaa huomioon, että eriarvoisuutta on sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden välillä ja se vaihtelee huomattavasti; ottaa huomioon, että nettovarallisuuden ero rikkaimman väestönsosan ja kaikkien muiden välillä kasvaa; ottaa huomioon, että vaikka euroryhmän jäsenvaltioissa kotitalouksien nettovarallisuus laski alimmalla viidenneksellä, ylimmällä viidenneksellä se kasvoi suhteellisen voimakkaasti¹⁶ ja alimman viidenneksen

¹³ EUVL C 334, 19.9.2018, s. 88.

¹⁴ <https://www.ituc-csi.org/ituc-global-rights-index-2019>

¹⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_01_41/default/table?lang=en

¹⁶ Household Finance and Consumption Network, ”The Household Finance and Consumption Survey: Results from the 2017 wave”, ECB Statistics Paper Series No 36, maaliskuu 2020, s. 25.

<https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpsps/ecb.sps36-0245ed80c7.en.pdf?bd73411fbeb0a33928ce4c5ef2c5e872>

kotitalouksilla oli nettovelkaa keskimäärin 4 500 euroa, kun taas rikkaimmalla kymmenyksellä oli nettovarallisuutta keskimäärin 1 189 700 euroa¹⁷;

- D. ottaa huomioon, että köyhyyteen ja nettovarallisuuteen liittyvän eriarvoisuuden lisääntymiseen vaikuttavat tekijät ovat monimutkaisia ja liittyvät toisiinsa ja niistä tärkeimpiä ovat palkkaerot, sukupuolten eriarvoisuus, kohtuuhintaisten asuntojen puute, syrjintä, alhainen koulutustaso, työelämän teknologiset muutokset ja työmarkkinoiden rakenteelliset muutokset; ottaa huomioon, että tuottavuuden kasvu ilman vastaavia palkankorotuksia lisää myös taloudellista epätasapainoa jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä;
- E. ottaa huomioon, että työntekijöiden tulosityrjinnän lisääntymisen vaara vaikuttaa erityisesti paitsi matalan osaamistason työntekijöihin myös vastavalmistuneisiin (myös korkeakoulututkinnon suorittaneisiin), jotka ovat tulossa työmarkkinoille; ottaa huomioon, että ero suurituloisimpien ja pienituloisimpien palkansaajien välillä todennäköisesti kasvaa;
- F. ottaa huomioon, että EU:ssa joka kuudennen työntekijän palkka on matala eli alle kaksi kolmasosaa kansallisesta mediaanipalkasta ja tämä osuus kasvaa jatkuvasti; ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa matalat palkat eivät ole pysyneet muiden palkkojen tasalla, mikä on pahentanut tuloeroja ja työssäkäyvien köyhyyttä ja heikentänyt matalapalkkaisten kykyä selviytyä taloudellisista vaikeuksista;
- G. ottaa huomioon, että edellisen kriisin aikainen työmarkkinoiden laskusuhdanne on lisännyt dramaattisesti vastentahtoisesti osa-aikaisten työntekijöiden määrää ja he työskentelevät todennäköisimmin perus- tai alemman tason palvelualan ammateissa ja aloilla, joilla työssäkäyvien köyhyysvaara on erittäin suuri;
- H. ottaa huomioon, että naisten ja miesten välinen taso-arvo ja syrjimättömyys ovat SEU-sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja Euroopan unionin perusarvoja;
- I. ottaa huomioon, että naiset ansaitsevat EU27:ssä keskimäärin 15 prosenttia vähemmän kuin miehet¹⁸ ja luku on 9,38 prosenttia, kun se tasoitetaan eri syihin¹⁹; ottaa huomioon, että sukupuolten palkkaero on vuosikymmeniä jatkuttuaan johtanut sukupuolten

¹⁷ Household Finance and Consumption Network, ”The Household Finance and Consumption Survey: Wave 2017 – Statistical tables”, kesäkuu 2020, s. 5.

https://www.ecb.europa.eu/home/pdf/research/hfcn/HFCS_Statistical_Tables_Wave_2017.pdf?656f4e10de45c91c3c882840e9174eac

¹⁸ <https://www.europarl.europa.eu/news/fi/headlines/society/20200227STO73519/gender-pay-gap-in-europe-facts-and-figures-infographic>

¹⁹ Tasoitus on tilastollinen menetelmä, jonka avulla voidaan vertailla perusjoukkoja ottamalla huomioon erot eri tekijöiden (toimiala, ikä, ammatti jne.) jakautumisessa näiden perusjoukkojen välillä. Tasoittamaton sukupuolten palkkaero lasketaan naisten ja miesten keskimääräisten tuntiansioiden suhteellisena erona. Se tarjoaa yksinkertaisen indikaattorin palkkaeroista, minkä vuoksi poliittiset päätöksentekijät käyttävät sitä paljon. Tasoittamaton sukupuolten palkkaero kattaa kuitenkin sekä mahdollisen naisten ja miesten välisen palkkasyrjinnän, joka johtuu ”eri palkan maksamisesta samasta työstä”, että naisten ja miesten tyypillisissä piirteissä työmarkkinoilla olevien erojen vaikutuksen.

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/report-gender-pay-gap-eu-countries_october2018_en_0.pdf.

väliseen eläketuloissa ilmenevään 37 prosentin eroon ja tämän vuoksi ikääntyneiden naisten ja miesten taloudellisen riippumattomuuden taso on erilainen;

- J. ottaa huomioon, että hoitovelvoitteiden epätasainen jakautuminen EU:ssa johtaa siihen, että naiset joutuvat kantamaan suhteettoman suuren vastuun perheen pääasiallisina huoltajina, ja yhdistettynä lastenhoito- ja vanhustenhoitopalvelujen rajalliseen saatavuuteen joissain jäsenvaltioissa tämä johtaa poissaolojaksoihin työmarkkinoilta ja siten sukupuolten välisiin palkka- ja eläke-eroihin; toteaa, että tämä hoitovelvoitteiden epätasainen jakautuminen sekä naisten tyypillisesti tekemän työn eriarvoinen palkkaus ja työurassa olevien katkosten vaikutus uralla etenemiseen ja eläkkeiden kertymiseen ovat kaikki tekijöitä, jotka vaikuttavat naisten köyhyyteen;
- K. ottaa huomioon, että vuonna 2017 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaara oli naisilla 23,3 prosenttia ja näin suurempi kuin miehillä (21,6 prosenttia)²⁰;
- L. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen palkkaero on yleensä pienempi uusien työmarkkinoille tulijoiden kohdalla²¹; katsoo, että yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä olisi jatkettava naisten ja miesten eriarvoisuuden vähentämiseksi edelleen;
- M. toteaa, että naisten työllisyysaste on huomattavasti korkeampi palvelualalla kuin teollisuudessa ja että naiset työllistyvät useimmiten terveys- ja sosiaalialoille, vähittäismyyntiin, valmistusteollisuuteen sekä koulutus- ja liike-elämän tehtäviin, ja huomauttaa, että nimenomaan naisten osa-aikaiset ja tilapäiset työsuhteet keskittyvät yhä useammin näille aloille;
- N. katsoo, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on tärkeä väline tasa-arvonäkökohdan sisällyttämisessä osaksi kaikkia unionin politiikkoja, toimenpiteitä ja toimia, myös työmarkkina- ja sosiaalipolitiikkaa, yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi ja naisten kaikkinaisen syrjinnän torjumiseksi;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa on suosituksia sukupuolten tasa-arvosta, yhtäläisistä mahdollisuuksista ja työllisyyden aktiivisesta tukemisesta;
- P. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteessa 6 todetaan, että työssäkävien köyhyys on estettävä ja että on varmistettava riittävä vähimmäispalkka siten, että työntekijöiden ja heidän perheidensä tarpeet voidaan täyttää kansalliset taloudelliset ja sosiaaliset olosuhteet huomioon ottaen, ja että samalla on turvattava työnsaanti ja työnhakukannustimet; ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin mukaisesti kun jokin periaate koskee työntekijöitä, sitä sovelletaan kaikkiin työssä oleviin henkilöihin ammattiasemasta, työehdoista ja työsuhteen kestosta riippumatta;
- Q. ottaa huomioon, että nuorilla on vaikeuksia löytää laadukkaita ja pysyviä työpaikkoja, joissa on vakituinen työsopimus, ja heillä on usein pitkiä työttömyysjaksoja; ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa työnantajat voivat maksaa nuoremmille

²⁰ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20181017-1?inheritRedirect=true>

²¹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_pay_gap_statistics#Gender_pay_gap_much_lower_for_young_employees

työntekijöille pienempää palkkaa, mikä syrjii nuoria työntekijöitä; ottaa huomioon, että nuoret tekevät usein palkattomia harjoitteluja, joissa ei ole työllistymismahdollisuuksia;

- R. ottaa huomioon, että epävarmat työsuhteet vaikuttavat joihinkin ryhmiin huomattavasti enemmän kuin toisiin, sillä jotkut väestöryhmät, kuten romanit, ovat olleet yliedustettuina epätyypillisessä, epävakaa ja matalapalkkaisessa työssä; ottaa huomioon, että 80 prosenttia romaneista ja heidän lapsistaan elää kansallisen köyhyysriskirajan alle jäävillä tuloilla²² riippumatta siitä, ovatko he työssä vai eivät; ottaa huomioon, että pandemia ja sulkutoimet ovat koetelleet ankarasti romaneja²³;
- S. ottaa huomioon, että EU:ssa 95 miljoonaa ihmistä (21,7 prosenttia) on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa, mikä merkitsee sitä, että maailman kolmanneksi suurimmalla talousalueella asuvista ihmisistä joka viidennen taloudellinen selviytyminen, sosiaalinen osallistuminen ja elämänlaatu²⁴ ovat vaarassa; ottaa huomioon, että sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeen köyhyys tai sosiaalinen syrjäytyminen koskettaa EU:ssa 85,3:a miljoonaa ihmistä (16,9:ää prosenttia);
- T. ottaa huomioon, että EU:n köyhyystilastot osoittavat, että siinä, miten jäsenvaltiot ovat onnistuneet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamisessa, on suuria eroja;
- U. ottaa huomioon, että 8,2 miljoonaa ihmistä on saatu pois köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevista luokista vuoden 2008 perustasoon verrattuna ja että tämä johtuu suurelta osin työmarkkinaolosuhteiden paranemisesta sekä vakavan aineellisen puutteen vähenemisestä²⁵ ja erittäin alhaisen työssäkäyntiasteen kotitalouksissa asuvien ihmisten osuuden vähenemisestä²⁶ joissakin jäsenvaltioissa;
- V. ottaa huomioon, että vaikka tilanne on parantunut huomattavasti joissakin jäsenvaltioissa, EU ei saavuttanut Eurooppa 2020 -strategiassa asetettua tavoitettaan

²² https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-eu-minorities-survey-roma-selected-findings_fi.pdf

²³ <http://ergonetnetwork.org/2020/04/eu-recovery-plan-the-case-of-roma/>

²⁴ Elämänlaatu on ihmisten hyvinvoinnin käsite, jota mitataan sosiaalisilla indikaattoreilla eikä niinkään tuloja ja tuotantoa koskevilla määrällisillä indikaattoreilla (lähde: Eurostat).

²⁵ Aineellisella puutteella tarkoitetaan sitä, että kotitaloudella ei ole varaa selviytyä yllättävistä menoista (eikä niinkään valintaa olla maksamatta niitä) tai varaa viikon lomaan vuodessa kodin ulkopuolella, lihaa, kanaa tai kalaa sisältävään ateriaan joka toinen päivä, asunnon lämmitykseen tai kestohyödykkeiden, kuten pesukoneen tai väritelevisiön, hankintaan. Vakavalla aineellisella puutteella puolestaan tarkoitetaan sitä, että kotitaloudella ei ole varaa vähintään neljään seuraavista yhdestätoista: lainanlyhennysten tai vuokran maksu, kaasu-, sähkö- ja vesilasku, osamaksuerät tai muut lainat, viikon loma vuodessa, lihaa, kanaa tai vastaavaa proteiinin lähde sisältävä ateria joka toinen päivä, yllättävät menot, puhelin (myös matkapuhelin), väritelevisio, pesukone, auto tai lämmitys (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview).

²⁶ Indikaattori ”erittäin alhaisen työssäkäyntiasteen kotitalouksissa asuvat henkilöt” on määritelty niiden henkilöiden lukumääräksi, jotka asuvat [kotitaloudessa](#), jossa työikäiset aikuiset työskentelivät alle 20 prosenttia työskentelypotentiaalistaan edellisten 12 kuukauden aikana. Kotitalouden työssäkäyntiaste on niiden kuukausien kokonaismäärä, jotka kaikki työikäiset kotitalouden jäsenet ovat työskennelleet tulojen [viitevuoden](#) aikana, suhteessa niiden kuukausien kokonaismäärään, jotka samat kotitalouden jäsenet olisivat teoriassa voineet työskennellä samalla ajanjaksolla. Työikäinen aikuinen on 18–59-vuotias henkilö, lukuun ottamatta 18–24-vuotiaita opiskelijoita. Indikaattoria laskettaessa jätetään kokonaan laskuista kotitaloudet, joihin kuuluu vain lapsia, alle 25-vuotiaita opiskelijoita ja/tai vähintään 60-vuotiaita henkilöitä.

vähentää köyhyysvaarassa olevien ihmisten absoluuttista määrää 20 miljoonalla vuoteen 2020 mennessä vuoteen 2008 verrattuna;

- W. ottaa huomioon, että jotkin työntekijäryhmät, kuten kausityöntekijät tai tietyt rajatyöntekijät, ovat erityisen suuressa työssäkäyvien köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa ja he työskentelevät usein lyhytaikaisilla työsopimuksilla, joissa työsuhdeturva, työntekijöiden oikeudet ja sosiaaliturva ovat vähäiset tai olemattomat;
- X. ottaa huomioon, että epävarmoilla elin- ja työoloilla ja työssäkäyvien köyhyydellä on erilaisia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia, kuten huonompi omakohtainen kokemus henkisestä hyvinvoinnista, asumiseen ja elinympäristöön liittyvät ongelmat, huonot ihmissuhteet ja sosiaalisen syrjäytymisen kokemus²⁷;
- Y. ottaa huomioon, että työssäkäyvien köyhyydestä kärsivät työntekijät työskentelevät usein työpaikoissa, joissa työolot ja -ehdot eivät ole hyväksyttäviä, ja esimerkkejä näistä ovat työskentely ilman työehtosopimuksia, työaika²⁸ noudattamatta jättäminen sekä työterveys- ja työturvallisuusriskit;
- Z. ottaa huomioon, että taloudellisen taantumana aikana tällaiset työntekijät ovat vieläkin heikommassa asemassa työmarkkinoilla;
- AA. ottaa huomioon, että osa-aikaiset ja erityisesti vastentahtoisesti osa-aikaiset työntekijät ovat yleisesti suuremmissa köyhyysvaarassa, kun heidän kohdallaan yhdistyy erilaisia riskitekijöitä, kuten matala palkka, epävakaa työpaikka, asema ainoana tulonsaajana ja huollettavat kotitalouden jäsenet²⁹;
- AB. ottaa huomioon, että 5,8 prosenttia EU27:n väestöstä eli vuonna 2019 vakavassa aineellisessa puutteessa ja että äärimmäistä köyhyyttä esiintyy monilla alueilla ja yhteisöissä; ottaa huomioon, että tämä osuus kasvaa todennäköisesti merkittävästi covid-19-pandemian vuoksi, mikä tekee ongelmasta entistä kiireellisemmän;
- AC. ottaa huomioon, että energiaköyhyys on erityisen laaja ongelma kaikkialla Euroopassa, sillä 50–125 miljoonalla ihmisellä ei ole varaa asianmukaiseen sisälämpöihtiivyyteen³⁰; ottaa huomioon, että 11 prosentilla EU:n kotitalouksista ei ole internetyhteyttä³¹;
- AD. ottaa huomioon, että kotitalouksien³² köyhyys vähenee³³ hitaasti; ottaa huomioon, että joka neljäs alle 18-vuotias lapsi on köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa ja siten loukussa

²⁷ Eurofound, ”In-work poverty in the EU”, 5. syyskuuta 2017.

²⁸ Määriteltynä työaikadirektiivissä (EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9).

²⁹ Eurofound, ”In-work poverty in the EU”, 5. syyskuuta 2017.

³⁰ https://ec.europa.eu/energy/content/introduction-5_en

³¹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Digital_economy_and_society_statistics_-_households_and_individuals

³² Kotitalous määritellään elinoloja koskevien tutkimusten yhteydessä kodinhoitoyksiköksi tai sosiaalisesti yksiköksi, joka toimii yhteisin järjestelyin, käyttää tulojaan ja täyttää päivittäiset tarpeensa yhdessä ja asuu yhdessä. Kotitalouteen kuuluu joko yksi yksin asuva henkilö tai ryhmä ihmisiä, jotka eivät välttämättä ole sukulaisia keskenään, jotka asuvat samassa osoitteessa ja taloudessa ja syövät yhdessä vähintään yhden aterian päivässä tai joilla on yhteinen olohuone.

³³ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10163468/3-16102019-CP-EN.pdf/edc3178f-ae3e-9973-f147-b839ee522578>

kierteessä, jossa huono-osaisuus periytyy sukupolvelta toiselle³⁴; ottaa huomioon, että tämä koskee erityisesti yksinhuoltajia (34,2 prosenttia) ja suurperheitä³⁵; ottaa huomioon, että perheet, joissa on vammainen lapsi tai muita vammaisia sukulaisia, ovat suuremmassa köyhyysvaarassa;

- AE. ottaa huomioon, että vuokrat nousevat jatkuvasti useimmissa jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että kohtuuttomasta asumismenorasituksesta kärsivien kotitalouksien osuus EU:ssa on 9,6 prosenttia³⁶, mikä tarkoittaa sitä, että näissä kotitalouksissa elävät ihmiset käyttävät vähintään 40 prosenttia ekvivalentista käytettävissä olevasta tulostaan asumiseen³⁷; ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa kohtuuttomasta asumismenorasituksesta kärsivien kotitalouksien osuus on jopa 50–90 prosenttia³⁸; ottaa huomioon, että EU:n pienituloisten vuokralla elävien kotitalouksien asumisen mediaanikustannukset ovat 20–45 prosenttia heidän käytettävissä olevista tuloistaan;
- AF. ottaa huomioon, että yksi merkittävimmistä nettovarallisuuserojen aiheuttajista ovat asuntojen hintojen muutokset; ottaa huomioon, että kohtuuhintaisten asuntojen niukkuudesta on tulossa suurin eriarvoisuuden aiheuttaja monissa jäsenvaltioissa;
- AG. ottaa huomioon, että asunnottomuus lisääntyy kaikkialla Euroopassa, ja arviolta 700 000 ihmistä oli asunnottomia vuonna 2019³⁹, mikä on 70 prosenttia enemmän kuin kymmenen vuotta sitten⁴⁰;
- AH. ottaa huomioon, että köyhyysvaarassa olevien 18–24-vuotiaiden nuorten osuuden arvioitiin vuonna 2017 olevan Euroopan unionissa 11 prosenttia ja Romaniassa jopa 28,2 prosenttia⁴¹;
- AI. ottaa huomioon, että ikääntyneiden köyhyys lisääntyy edelleen ja yli 65-vuotiaiden köyhyysriskiaste oli keskimäärin 16,1 prosenttia (EU27); ottaa huomioon, että tämä luku nousee tulevaisuudessa johtuen pääasiassa epävarmoista ja epätyypillisistä työsuhteista, jotka ovat erityisen yleisiä ikääntyneiden keskuudessa⁴²;

³⁴ Eurostat, ”EU statistics on income and living conditions (EU-SILC) methodology – 2011 intergenerational transmission of disadvantages” ([https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_\(EU-SILC\)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_(EU-SILC)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages)).

³⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview

³⁶ Niiden henkilöiden osuus, jotka asuvat kotitaloudessa, jossa asumiskustannukset yhteensä (asumistuet pois luettuna) ovat yli 40 prosenttia kotitalouden käytettävissä olevasta kokonaistulosta (asumistuet pois luettuna).

³⁷ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Housing_statistics#Housing_affordability

³⁸ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi163/default/table?lang=en>

³⁹ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/agenda/briefing/2020-01-13/11/housing-urgent-action-needed-to-address-homelessness-in-europe>

⁴⁰ https://www.feantsa.org/public/user/Resources/magazine/2019/Spring/Homeless_in_Europe_magazine_-_Spring_2019.pdf; <https://www.feantsa.org/en/news/2020/07/23/fifth-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2020>

⁴¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190122-1?inheritRedirect=true>

⁴² <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi012/default/table?lang=en>

- AJ. ottaa huomioon, että työssäkävien köyhyys poistaa työltä sen perustarkoituksen eli ihmisarvoisen elämän tarjoamisen työntekijöille ja heidän perheilleen, sillä se estää heidän taloudellisen riippumattomuutensa;
- AK. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisen peruskirjan 4 artiklassa määrätään, että kaikilla työntekijöillä on oikeus kohtuulliseen palkkaan, joka riittää turvaamaan heille ja heidän perheilleen kohtuullisen elintason;

Työehtosopimusten kattavuuden väheneminen

- AL. ottaa huomioon, että työehtosopimusneuvottelujen kattavuus on OECD-maissa laskenut viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana keskimäärin 46 prosentista 32 prosenttiin; ottaa huomioon, että ainakin 14:ssä EU:n jäsenvaltiossa 50 prosenttia työntekijöistä työskentelee ilman työehtosopimusta; ottaa huomioon, että ainoastaan seitsemässä jäsenvaltiossa työehtosopimusneuvottelujen kattavuus on yli 80 prosenttia⁴³; ottaa huomioon, että lasku oli nopeinta maissa, joissa toteutettiin rakenneuudistuksia, jotka kohdistuivat työehtosopimusneuvotteluihin⁴⁴;
- AM. ottaa huomioon, että hyvin koordinoitujen työehtosopimusneuvottelujärjestelmät, joilla on laaja kattavuus, edistävät hyvää työmarkkinatuloa ja että työehtosopimusten piiriin kuuluvilla työntekijöillä on yleensä paremmat työolot ja -ehdot ja laadukkaampi työympäristö kuin muilla työntekijöillä;
- AN. ottaa huomioon, että niiden maiden määrä maailmassa, joissa työntekijöillä ei ole oikeutta perustaa ammattiyhdistyksiä tai liittyä niihin, on kasvanut 92:sta 107:ään vuosina 2018–2019; ottaa huomioon, että suurin kasvu tapahtui Euroopassa; ottaa huomioon, että 40 prosentissa Euroopan maista työntekijät eivät saa liittyä ammattiyhdistyksiin, 68 prosentissa maista loukattiin lakko-oikeutta ja 50 prosentissa maista loukattiin oikeutta käydä työsopimusneuvottelua⁴⁵;
- AO. ottaa huomioon, että maaseutualueiden työntekijät jäävät helpommin ammattiyhdistysten edustuksen ulkopuolelle ja heidän on vaikeampi neuvotella paikallisia ja alakohtaisia työehtosopimuksia, mikä riippuu myös alasta;
- AP. ottaa huomioon, että palkkojen kasvu euroalueella oli tuottavuuden kasvua hitaampaa vuosina 2000–2016⁴⁶; ottaa huomioon, että palkankorotukset eivät ole pysyneet arvonlisäyksen kasvun tahdissa, mikä on syventänyt vallitsevaa eriarvoisuutta;
- AQ. ottaa huomioon, että työehtosopimuksilla ja alakohtaisilla työehtosopimuksilla säännellään palkkatasojen lisäksi myös työoloja ja -ehtoja, kuten työaikaa, palkallisia vapaita, lomaa ja täydennyskoulutusmahdollisuuksia;

⁴³ OECD, Visser (2016) ICTWSS-tietokanta.

<https://www.etuc.org/en/document/etuc-reply-first-phase-consultation-social-partners-under-article-154-tfeu-possible-action>, s. 6, nro 15.

⁴⁴ Eurofound, ”Industrial relations: Developments 2015-2019”, 11. joulukuuta 2020.

⁴⁵ <https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/2019-06-ituc-global-rights-index-2019-report-en-2.pdf>

⁴⁶ OECD, ”Negotiating Our Way Up: Collective Bargaining in a Changing World of Work”, 18. marraskuuta 2019, kuvio 3.10, s. 125.

AR. ottaa huomioon, että vahvoilla työmarkkinaosapuolilla ja työehtosopimusneuvotteluilla voi olla myönteinen vaikutus Euroopan yleiseen palkkatasoon, mukaan lukien sekä vähimmäis- että mediaanipalkka; ottaa huomioon, että työehtosopimusneuvotteluilla varmistetaan, että työntekijöitä kuullaan ja kunnioitetaan; ottaa huomioon, että on näyttöä siitä, että työntekijöiden osallistuminen ja yritysten tulokset ja tulot korreloivat positiivisesti⁴⁷;

Epätyypillisten ja epävarmojen työsuhteiden lisääntyminen

AS. ottaa huomioon, että vammaisten työllisyysaste (50,6 prosenttia) oli huomattavasti alhaisempi kuin kokonaistyöllisyysaste (74,8 prosenttia) vuonna 2017⁴⁸;

AT. ottaa huomioon, että tämän seurauksena vammaiset henkilöt ovat suuremmissa vaaroissa ajautua työssäkäyvien köyhyyteen (11 prosenttia verrattuna EU:n keskiarvoon, joka on 9,1 prosenttia)⁴⁹;

AU. ottaa huomioon, että vammaisista naisista vain 20,7 prosenttia ja vammaisista miehistä 28,6 prosenttia on kokopäivätyössä⁵⁰;

AV. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa vammaiset henkilöt menettävät usein vammaisetuutensa ottaessaan vastaan työpaikan, mikä lisää heidän vaaraansa ajautua työssäkäyvien köyhyyteen;

AW. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa suojatyökeskuksissa työskentelevillä vammaisilla henkilöillä ei välttämättä ole työntekijän asemaa, työntekijöiden oikeuksia tai taattua vähimmäispalkkaa⁵¹;

AX. ottaa huomioon, että vammaisten henkilöiden saaminen työmarkkinoille on osoittautunut entistä vaikeammaksi rahoituskriisin vuoksi⁵²;

AY. ottaa huomioon, että köyhyysvaarassa olevassa kotitaloudessa elävien työntekijöiden osuus on noussut kymmenessä vuodessa 8 prosentista 9,4 prosenttiin ja heitä on nyt 20,5 miljoonaa⁵³;

AZ. ottaa huomioon, että epätyypillisten työsuhteiden lisääntymisen on havaittu korreloivan työssäkäyvien köyhyysvaarassa olevien eurooppalaisten osuuden kasvun kanssa⁵⁴; ottaa huomioon, että osa-aikatyössä tai määräaikaisessa työsuhteessa olevista 16,2 prosenttia

⁴⁷ Van den Berg, A., Grift, Y., van Witteloostuijn, A., ”The effect of employee workplace representation on firm performance: a cross-country comparison within Europe”, Research Paper 2013-008, ACED 2013-016, Antwerpenin yliopisto, huhtikuu 2013.

⁴⁸ <https://www.europarl.europa.eu/news/fi/headlines/society/20200604STO80506/parlamentti-vaatii-eu-lle-kunnianhimoista-vammaisstrategiaa>

⁴⁹ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/pdfscache/34425.pdf>

⁵⁰ Tasa-arvoindeksi 2019.

⁵¹ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/documents/empl/dv/empl20141120-wss-people-disabilities-/empl20141120-wss-people-disabilities-en.pdf

⁵² Eurostat, Statistics Explained, ”Europe 2020 indicators – poverty and social exclusion”, 11. kesäkuuta 2020 (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Europe_2020_indicators_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=394836).

⁵³ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>

⁵⁴ Eurofound, ”In-work poverty in the EU”, 5. syyskuuta 2017.

on muita alttiimpia työssäkäyvien köyhyydelle, kun vastaava osuus vakituudessa työsuhhteessa olevien kohdalla on 6,1 prosenttia;

- BA. ottaa huomioon, että koulutustaso vaikuttaa merkittävästi vaaraan ajautua työssäkäyvien köyhyyteen; ottaa huomioon, että matalan osaamistason työntekijöiden kohdalla työssäkäyvien köyhyyden riski on huomattavasti suurempi; ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa jopa korkeasti koulutetut ovat vaarassa ajautua työssäkäyvien köyhyyteen⁵⁵;
- BB. ottaa huomioon, että palkanmuodostuskäytännöt vaihtelevat EU:n eri osissa;
- BC. ottaa huomioon, että mahdollisten vähimmäispalkkajärjestelmien soveltamisala ja kattavuus vaihtelevat suuresti eri jäsenvaltioissa⁵⁶; ottaa huomioon, että vähimmäispalkkajärjestelmät vaihtelevat myös absoluuttiselta ja suhteelliselta tasoltaan ja että kattavuudessa ja riittävyudessa kohtuullisen elintason varmistamiseksi on huomattavia puutteita; ottaa huomioon, että vaikka nämä erot kapenevat, kun hintaerot otetaan huomioon, ostovoimaerot ovat edelleen suuria⁵⁷; ottaa huomioon, että myös vähimmäispalkkaa saavien osuus vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden välillä;
- BD. ottaa huomioon, että ainoastaan kolmessa jäsenvaltiossa vähimmäispalkka on selvästi määritellyn köyhyyseriskirajan (60 prosenttia mediaanibruttopalkasta) yläpuolella ja että muissa jäsenvaltiossa vähimmäispalkka ei suojaa köyhyydeltä; ottaa huomioon, että tietyt alat, työntekijäryhmät ja työn muodot eivät aina sisälly vähimmäispalkkajärjestelmiin tai työehtosopimukseen tai kuulu niiden piiriin;
- BE. ottaa huomioon, että vähimmäispalkkaa ansaitsevilla työntekijöillä on usein vaikeuksia saada rahat riittämään; ottaa erityisesti huomioon, että seitsemällä kymmenestä vähimmäispalkkaa ansaitsevasta työntekijästä on ainakin ”jonkin verran” vaikeuksia saada rahat riittämään, kun muiden työntekijöiden kohdalla suhdeluku on 5:10, ja jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja⁵⁸;
- BF. ottaa huomioon, että työllisyyden vähentyminen vuoden 2008 finanssikriisin aikana lisäsi merkittävästi epätyyppillisissä, lyhytaikaisissa ja osa-aikaisissa työsuhhteissa olevien määrää, myös vastentahtoisesti osa-aikaisten työntekijöiden määrää⁵⁹; ottaa huomioon, että vastentahtoisesti osa-aikaiset työntekijät työskentelevät todennäköisimmin perustai alemman tason palvelualan ammateissa ja aloilla ja heidän vaaransa ajautua työssäkäyvien köyhyyteen on suurimpien joukossa; ottaa huomioon, että yli kolmasosa osa-aikaisista työntekijöistä työskentelee osa-aikaisesti vastoin tahtoaan ja määrääaikaisessa työsuhhteessa työskentelevistä joka toinen⁶⁰;

⁵⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps04/default/table?lang=en

⁵⁶ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics

⁵⁷ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics#Minimum_wages_expressed_in_purchasing_power_standards

⁵⁸ Eurofound, ”Minimum wages in 2020: Annual review”, 4. kesäkuuta 2020.

⁵⁹ ETUI, Benchmarking Working Europe 2019, luku ”Labour market and social developments”, 2019.

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>

⁶⁰ https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU%282016%29587285_EN.pdf

- BG. ottaa huomioon, että kokoaikaisten toistaiseksi voimassa olevien työsopimusten osuus EU:n kokonaistyöllisyydestä on 59 prosenttia ja epätyypillisten työsuhteiden, jotka ovat usein mutta eivät aina epävarmoja, määrä kasvaa jatkuvasti⁶¹;
- BH. toteaa, että lyhytaikainen työ ei edistä työntekijöiden kehittämistä, koulutusta ja taitojen mukauttamista muuttuvaan työelämään;
- BI. ottaa huomioon, että epävarmoissa työsuhteissa EU:n tukku- ja vähittäiskauppa-, liikenne-, majoitus-, catering-⁶² ja kulttuurialalla sekä tapahtumien järjestämisen alalla työskentelevien työntekijöiden määrässä on suuria kausivaihteluita;
- BJ. ottaa huomioon, että työssäkäyvien köyhyys voi vaikuttaa myös nuoriin ammattilaisiin, joilla on korkea koulutustaso, erityisesti jäsenvaltioissa, joissa nuorisotyöttömyys on korkea; ottaa huomioon, että vaikka korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden nuorten osuus työssäkäyvien köyhyydestä on pienempi kuin niiden nuorten, joiden koulutustaso on alhaisempi, se on silti edelleen huomattava joissakin jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että nämä nuoret aikuiset joutuvat usein tyytymään mataliin palkkoihin, epäreiluihin työoloihin ja -ehtoihin, näennäisesti itsenäiseen ammatinharjoittamiseen, epätyypillisiin työsopimuksiin ja jopa pimeään työhön⁶³;
- BK. ottaa huomioon, että alustatyön tärkeimpiä motiiveja näyttävät olevan lisätulot, suurempi joustavuus, kokemuksen hankkiminen, asiakkaiden houkuttelemisen ja mahdollisuuksien puute perinteisillä työmarkkinoilla; ottaa huomioon, että alustatyö on yleisesti ottaen myönteistä työmarkkinoille integroitumisen kannalta⁶⁴; ottaa huomioon, että alustatyön muotoja on paljon erilaisia ja sen vuoksi kaikki yhteen niputtava ratkaisu heikentäisi tärkeiden työn muotojen syntymistä⁶⁵;
- BL. ottaa huomioon, että Euroopan työviranomainen (ELA) perustettiin heinäkuussa 2019 tukemaan jäsenvaltioita ja komissiota työvoiman liikkuvuutta ja sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevan unionin lainsäädännön käytännön soveltamisessa ja täytäntöönpanon valvonnassa; ottaa huomioon, että työviranomaisen odotetaan saavuttavan täyden toimintavalmiutensa vuoteen 2024 mennessä;
- BM. ottaa huomioon, että vaikka komissio on ilmoittanut aikovansa esittää ehdotuksen eurooppalaisesta sosiaaliturvatunnuksesta, konkreettista ehdotusta ei ole vielä tehty;
- BN. ottaa huomioon, että aikuiskoulutuksen osuus EU:ssa oli 11,1 prosenttia vuonna 2018, kun vuoden 2020 tavoite oli 15 prosenttia⁶⁶; ottaa huomioon, että teknologian ja innovoinnin potentiaali mahdollisuuksien hyödyntämisessä on suuri, mutta EU:ssa yli 40 prosentilla aikuisista ei ole digitaalisia perustaitoja;

⁶¹ Eurofound, ”In-work poverty in the EU”, 5. syyskuuta 2017

(<https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/in-work-poverty-in-the-eu>).

⁶² <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁶³ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁶⁴ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁶⁵ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁶⁶ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190517-1>

Covid-19-pandemian taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset

- BO. ottaa huomioon, että työttömyys ja epävarmat ja epätyypilliset työsuhteet lisääntyivät jyrkästi vuoden 2008 rahoituskriisin aikana ja että covid-19-kriisissä nousevat etualalle myös sosiaaliset kysymykset eli työpaikkojen menetykset, lyhennetty työaika ja toimeentulovaikeudet, jotka koskevat esimerkiksi pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), pieniä käsityöaloja, pieniä kauppiaita ja rajatyöntekijöitä; ottaa huomioon, että keskiluokka kutistuu, rikkaiden ja köyhien välinen kuilu kasvaa ja covid-19-kriisi lisää eriarvoisuutta jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä;
- BP. ottaa huomioon, että huhtikuussa 2020 covid-19-pandemian aikana EU:n työntekijöistä 50 prosentin työaikaa lyhennettiin ja yli kolmannes (34 prosenttia) työssä olevista ilmoitti, että heidän työaikaansa oli lyhennetty ”paljon” ja 16 prosenttia ilmoitti, että sitä oli lyhennetty ”hieman”⁶⁷;
- BQ. ottaa huomioon, että 75 prosenttia unionin kansalaisista pitää tämänhetkistä taloudellista tilannettaan heikompana kuin ennen covid-19-pandemiaa, kun taas 68 prosenttia ilmoittaa vaikeuksista saada rahat riittämään ja 68 prosenttia ei pysty säilyttämään nykyistä elintasoaan yli kolmen kuukauden ajan ilman tuloja; ottaa huomioon, että 16 prosenttia EU:n työntekijöistä uskoo, että he todennäköisesti menettävät työpaikkansa lähitulevaisuudessa⁶⁸;
- BR. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian aiheuttamalla talouskriisillä voi olla vakavia pitkän aikavälin vaikutuksia työmarkkinoihin, erityisesti nuoriin tai haavoittuvassa asemassa oleviin työntekijöihin, koska se voi pakottaa heidät hyväksymään epävarmoja ja epätyypillisiä työpaikkoja, mikä pahentaa huomattavasti työoloja ja -ehtoja ja lisää olemassa olevaa eriarvoisuutta;
- BS. ottaa huomioon, että covid-19-pandemialla on näin ollen mitä todennäköisimmin suora vaikutus köyhyyden ja työssäkäyvien köyhyyden lisääntymiseen tulevaisuudessa⁶⁹ erityisesti yhteiskunnan haavoittuvimpien ryhmien keskuudessa;
- BT. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on osoittanut, että tarvitaan osallistavampaa sosiaalista suojelua, joka kattaa kaikentyyppiset työntekijät, erityisesti itsenäiset ammatinharjoittajat ja alustatyöntekijät;
- BU. ottaa huomioon, että matalapalkkaisten ja korkeapalkkaisten työpaikkojen määrä kasvaa edelleen, mutta keskipalkkaisten ammattien määrä pienenee; ottaa huomioon, että matalapalkkaiset työpaikat eivät merkitse matalaa koulutustasoa etenkin alustatyöntekijöiden kohdalla; ottaa huomioon, että korkeasti koulutettujen työntekijöiden kysyntä kasvaa, myös matalapalkkaisissa työpaikoissa;
1. korostaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan mukaisesti EU:lla on velvollisuus varmistaa, että jokaisella työntekijällä on oikeus terveellisiin, turvallisiin ja ihmisarvoisiin työoloihin ja -ehtoihin, ja kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että köyhyys ja syrjäytyminen työmarkkinoilta ja yhteiskunnasta pahentavat eriarvoisuutta

⁶⁷ Eurofound, Living, Working and COVID-19 dataset, 28. syyskuuta 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

⁶⁸ Eurofound, Living, Working and COVID-19 dataset, 28. syyskuuta 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

⁶⁹ <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/projected-poverty-impacts-of-COVID-19>

ja eriytymistä; muistuttaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi toimintapolitiikkojensa täytäntöönpanossa edelleen vahvistettava EU:n sosiaalista mallia ja otettava huomioon vaatimukset, jotka liittyvät korkean työllisyystason edistämiseen, ihmisarvoisen elintason takaamiseen ja riittävän sosiaalisen suojelun tarjoamiseen kaikille sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen;

2. korostaa, että SEU-sopimuksen mukaan unionilla on perusvelvoite pyrkiä Euroopan kestävään kehitykseen muun muassa sellaisen erittäin kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden pohjalta, jolla pyritään täystyöllisyyteen ja sosiaaliseen edistykseen sekä suojelun korkeaan tasoon; korostaa, että EU:n olisi torjuttava sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistettävä yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja lapsen oikeuksien suojelua;
3. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että tuloerot EU:ssa maailman alueena ovat pienemmät kuin joissakin muissa merkittävässä kehittyneissä talouksissa, mutta ovat kuitenkin huolenaihe; korostaa, että suuri eriarvoisuus herättää huolta oikeudenmukaisuudesta, sillä syvään juurtunut eriarvoisuus voi johtaa mahdollisuuksien eriarvoisuuteen ja vähentää potentiaalista kasvua; korostaa, että suhteellisen suuri eriarvoisuus voi liittyä suurempaan köyhyysriskiin, voimakkaampaan sosiaaliseen syrjäytymiseen ja taloudellisen ahdingon suurempaan esiintymiseen ja siten vähentää sosiaalista yhteenkuuluvuutta⁷⁰;
4. toteaa, että vaikka naisten köyhyysaste vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden välillä, köyhyysriski ja sosiaalisen syrjäytymisen riski on korkea riskiryhmissä, joihin kuuluvat iäkkäät naiset, naimattomat naiset, naiset, joilla on lapsia, ja yksinhuoltajaäidit, pakolais- ja maahanmuuttajanaiset, värilliset naiset, etnisiin vähemmistöihin kuuluvat naiset, homoseksuaalit, biseksuaalit ja transsukupuoliset naiset sekä vammaiset naiset; toteaa, että keskimäärin naiset ovat miehiä suuremmassa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa (22,8 prosenttia vuonna 2018 EU:ssa); toteaa, että muut intersektionaaliset riskitekijät, kuten toimeentulo sekä lasten ja huollettavien perheenjäsenten hoitopalvelujen puute, tekevät joistakin erityisistä naisryhmistä muita alttiimpia köyhyysriskeille;
5. korostaa, että joka toinen unionin ulkopuolelta tuleva maahanmuuttajataustainen henkilö on köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa, epävarman työn määrä on erityisen suuri maahanmuuttaja- ja pakolaisnaisten keskuudessa ja riippuvaisessa tai laittomassa asemassa olevien naisten köyhyysaste on äärimmäisen korkea; korostaa, että neljällä viidestä romaniyhteisöön kuuluvasta henkilöstä on köyhyysrajan alittavat tulot ja alle viidennes (vähintään 16-vuotiaista) romaninaisista käy työssä; korostaa, että koulutukseen pääsyyn, sen laatuun ja työn saantiin liittyvä syrjintä pahentaa tätä tilannetta; kehottaa EU:ta työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa varmistaakseen EU:n ja kansallisten työllisyysnormien täysimääräisen täytäntöönpanon ilman minkäänlaista syrjintää muun muassa seuranta-, valitus- ja muutoksenhakumekanismeilla, jotka ovat tehokkaita, riippumattomia ja kaikkien työntekijöiden saatavilla;

⁷⁰ Employment and Social Developments in Europe 2019
(<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=fi&pubId=8219>).

6. korostaa, että Eurostatin mukaan tällä hetkellä 64,6 miljoonaa naista ja 57,6 miljoonaa miestä elää jäsenvaltioissa köyhydessä, mikä osoittaa, että köyhyyden vaikutus naisiin ja miehiin on erilainen; toteaa, että nämä luvut osoittavat vain, kuinka moneen naiseen köyhyys vaikuttaa, ja että niitä on tarkasteltava yhdessä muiden indikaattoreiden, kuten iän, elinajanodotteen, tuloerojen, sukupuolten palkkaerojen, kotitalouden tyyppin ja sosiaalisten tulonsiirtojen kanssa, jotta voidaan ymmärtää niiden täysi merkitys; korostaa, että naisten altistuminen köyhyydelle on todennäköisesti aliarvioitu, ja kehottaa jäsenvaltioita keräämään köyhyyttä koskevia tietoja tavalla, joka kuvastaa henkilön kotitaloutta ja henkilökohtaista todellisuutta, sekä asiaankuuluvia tasa-arvoa koskevia tietoja ja tekemään sukupuolinäkökohtia koskevia analyyseja köyhyyttä koskevista tilastoista ja politiikoista, koska ei voida olettaa, että resurssit jakautuvat tasapuolisesti naisten ja miesten kesken kotitalouksissa;

Eriarvoisuuden torjuminen

7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita saavuttamaan vertailukelpoisia elinoloja koskevan tavoitteen ylöspäin tapahtuvan sosiaalisen ja taloudellisen lähentymisen avulla, torjumaan lisääntyvää eriarvoisuutta jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä sekä lisäämään solidaarisuutta; kannustaa jäsenvaltioita vahvistamaan työehtosopimusneuvottelujärjestelmiä ja varmistamaan sosiaalisen suojelun vähimmäistason ja sosiaaliturvajärjestelmän kaikille ikäryhmille; korostaa, että nämä tavoitteet voidaan saavuttaa muun muassa ensimmäisen pilarin⁷¹ mukaisen vähimmäistulon, vähimmäispalkan ja vähimmäiseläkkeen kaltaisilla välineillä kunkin jäsenvaltion toimivallan ja lainsäädännön mukaisesti ja noudattaen kaikkia Euroopan unionin yleisiä periaatteita, mukaan lukien perusoikeudet, suhteellisuus, oikeusvarmuus, yhdenvertaisuus lain edessä ja toissijaisuus;
8. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että työssäkäyvien köyhyyden ehkäisemisen ja torjumisen on oltava osa köyhyyden poistamista Euroopan unionista koskevaa yleistä tavoitetta;
9. katsoo, että kohtuuhintaisten ja helposti saatavilla olevien laadukkaiden palvelujen (erityisesti julkisten palvelujen) saatavuus on olennaisen tärkeää eriarvoisuuden ja köyhyyden vähentämiseksi; pitää siksi olennaisen tärkeänä, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä, joilla taataan laadukkaiden palvelujen saatavuus ja siten terveydenhuollon, koulutuksen, kohtuuhintaisten asuntojen, energiahuollon ja sosiaalisen suojelun yleinen saatavuus;
10. on vakuuttunut siitä, että sanonta ”työ on paras keino köyhyyttä vastaan” ei nykyään aina päde matalapalkka-aloilla ja epävarmojen työolojen ja -ehtojen kohdalla (mukaan lukien eräät epätyypilliset työsuhteet), mikä vaikuttaa sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys- ja riittävyys; katsoo lisäksi, että tehokkaat työehtosopimukset ja tarvittaessa tehokkaat lakisääteiset vähimmäispalkkajärjestelmät ovat tärkeitä välineitä köyhyyden torjunnassa;

⁷¹ Eläkkeitä koskevan tyypillisen kolmpilarisen lähestymistavan ”ensimmäinen pilari” koostuu julkisista lakisääteisistä eläkkeistä, joita valtio hallinnoi ja jotka rahoitetaan yleensä sosiaalivakuutusmaksuilla ja/tai yleisillä verotuloilla ei-rahastoivan eläkejärjestelmän mukaisesti. Lähde: EPRS, ”European Union pension systems: adequate and sustainable?”, marraskuu 2015.

11. huomauttaa, että kasvu on olennaisen tärkeää epävarmuuden ja köyhyyden torjumiseksi; on vakuuttunut, että yrittäjyyttä on edistettävä myös naisten ja nuorten keskuudessa; huomauttaa, että pk-yrityksiä on tuettava, sillä ne luovat työpaikkoja ja vaurautta ja ovat Euroopan talouden selkäranka; huomauttaa, että ne tuovat elinvoimaa alueille ja edistävät innovointia ja kilpailukykyisten, monipuolisten ja kestävien työmarkkinoiden rakentamista; korostaa, että EU:n lainsäädännön on hyödytettävä yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään työehtosopimusneuvotteluja ILO:n yleissopimuksista ja tarkistetusta Euroopan sosiaalisesta peruskirjasta johtuvien velvoitteidensa ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevien sitoumustensa perusteella; kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan kansallista lainsäädäntöään, jos se heikentää yhdistymisoikeutta ja oikeutta neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia, ja tapauksen mukaan kunnioittamaan oikeutta oikeudenmukaiseen vähimmäispalkkaan ja panemaan sen täytäntöön;
13. korostaa, että teknologian kehitys ja talouden rakenteen muutokset johtavat taloudellisen toiminnan keskittymiseen ja korkeaa ammattitaitoa vaativien työpaikkojen lisääntymiseen suurkaupunkialueilla, mikä lisää sosiaalista ja maantieteellistä eriarvoisuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan investointeja digitaalitekologiaan maaseutualueilla, jotta voidaan lisätä julkisia palveluja, parantaa niiden laatua ja tehokkuutta ja luoda uusia palvelujen tarjoamisen muotoja syrjäisille ja alipalveluille alueille, jotta voidaan puuttua eriarvoisuuteen ja luoda parempia työmahdollisuuksia;
14. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen osaamisohjelmasta; korostaa, että alhainen koulutustaso on yksi työssäkäyvien köyhyyden perimmäisistä syistä ja että siihen on puututtava;
15. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan kaikille yhtäläiset mahdollisuudet osallistua osallistavaan koulutukseen ja tehostamaan toimiaan koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi;
16. katsoo, että laadukas koulutus varhaisesta iästä alkaen, ammatillinen koulutus, uudelleen koulutus ja täydennyskoulutus ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan vähentää eriarvoisuutta ja parantaa työntekijöiden valmiuksia sopeutua muuttuvaan työelämään ja helpottaa heidän onnistunutta siirtymistään työelämään;
17. kehottaa siksi jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä työmarkkinaosapuolten, koulutuksen tarjoajien, yritysten ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa, jotta voidaan lujittaa ja parantaa koulutusjärjestelmiä ja parantaa niiden laatua ja työmarkkinarelevanssia ja relevanssia itsensä kehittämisen kannalta, myös sen mahdollistamiseksi, että ihmiset voivat osallistua elinikäiseen oppimiseen;
18. korostaa, että digitaalinen muutos sekä korkean pätevyys- ja osaamistason ammattien määrän kasvu edellyttävät kohdennettuja investointeja elinikäiseen oppimiseen; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan johdonmukaista ja kattavaa tukea tarvittavien digitaalisten taitojen kehittämiseen, myös ikääntyville työntekijöille; kehottaa siksi investoimaan kohdennetusti digitaaliseen uudelleen koulutukseen ja

täydennyskoulutukseen, jotta työntekijät voivat sopeutua muutoksiin ja varmistaa itselleen korkeamman palkan;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan nuorille riittävän yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen, jotta he voivat vastata työmarkkinoiden tarpeisiin ja haasteisiin, ja antamaan heille tietoa heidän työtä koskevista ja sosiaalisista oikeuksistaan, jotta he eivät joudu epätyypillisiin ja epävarmoihin työsuhteisiin;
20. kiinnittää komission ja jäsenvaltioiden huomion siihen, että Euroopan unionin perussopimukseen on tarpeen sisällyttää sosiaalista edistystä koskeva pöytäkirja, jolla varmistetaan sosiaalisten ja työtä koskevien perusoikeuksien samantasoinen kohtelu sisämarkkinoiden taloudellisten perusvapauksien kanssa, jos ne ovat keskenään ristiriidassa;
21. kehottaa hyväksymään yleiseurooppalaisen köyhyystorjuntastrategian, johon sisältyy kunnianhimoisia tavoitteita köyhyiden vähentämiseksi ja äärimmäisen köyhyiden poistamiseksi Euroopassa vuoteen 2030 mennessä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti ja kestävä kehityksen tavoitteet huomioon ottaen;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään nuorisotakuun ja EU:n ohjelmien kaltaisia rahoitusvälineitä nuorisotyöttömyyden torjumiseksi, nuorten työllistettävyyden parantamiseksi ja nuorten kannustamiseksi hyväksymään vakituisia ja varmoja työpaikkoja;
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään todellisiin toimiin veronkierron ja veropetosten torjumiseksi merkittävänä keinona vähentää taloudellista eriarvoisuutta ja parantaa verotulojen keruuta jäsenvaltioissa;
24. kehottaa komissiota päivittämään osuuskuntien ja yhteisötalouden yritysten perustamista ja kehittämistä koskevaa kehystään, sillä nämä korostavat luonnostaan oikeudenmukaisia työoloja ja -ehtoja sekä työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä;
25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään aloitteita, joilla edistetään naisten voimaannuttamista yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla sekä rahoituksen saantia, naisten yrittäjyyttä ja naisten edustusta tulevaisuuteen suuntautuvilla aloilla, jotta voidaan varmistaa pääsy laadukkaisiin työpaikkoihin; kehottaa erityisesti edistämään entistä enemmän STEM-aineita, digitaalista koulutusta, tekoälyä ja talouslukutaitoa, jotta voidaan torjua vallitsevia koulutukseen liittyviä stereotyyppioita ja varmistaa, että entistä useammat naiset tulevat näille aloille ja myötävaikuttavat niiden kehittämiseen;
26. korostaa, että köyhydestä kärsivien naisten ja päätöksentekijöiden välistä vuoropuhelua on käytävä säännöllisesti kansallisilla, alueellisilla ja EU:n foorumeilla, jotta voidaan seurata nykyisten toimintapolitiikkojen tai palvelujen tehokkuutta ja ehdottaa ratkaisuja;

27. korostaa tarvetta varmistaa kansalaisjärjestöjen riittävä rahoitus ja tuoda esiin niiden tarve saada EU:n rahoitusta, jotta ne voivat tarjota innovatiivisia ja tehokkaita palveluja köyhyyden torjumiseksi;
28. pitää myönteisenä komission suunnitelmaa esittää viipymättä ”lapsitakuu”⁷²;
29. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan kunnollisten, kohtuuhintaisten, esteettömien, energiatehokkaiden ja terveellisten asuntojen saatavuuden kaikille ja edistämään voimakkaammin sosiaalista asuntotuotantoa, myös julkista asuntotuotantoa; kannustaa jäsenvaltioita lujittamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa sosiaalista asuntotuotantoa koskevista politiikkatoimista;
30. kehottaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia toteuttamaan asianmukaista asuntopolitiikkaa, luomaan edellytykset ja antamaan tukea investoinneille sosiaaliseen ja kohtuuhintaiseen asumiseen sekä torjumaan energiaköyhyyttä;
31. kehottaa komissiota ehdottamaan EU:n kehystä asunnottomuutta koskeville kansallisille strategioille, sillä työssäkäyvien köyhyys ja asunnottomuus ovat yhteydessä toisiinsa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä asunnottomuuden ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä häätöjen estämiseksi;
32. painottaa, että on tärkeää lisätä uudessa Euroopan sosiaalirahasto plussassa (ESR+) vähävaraisimmille tarkoitettua rahoitusta eurooppalaisen yhteisvastuun keskeisenä osatekijänä ja keinona auttaa torjumaan EU:ssa pahimpia köyhyyden muotoja, kuten ruoan puutetta ja lasten köyhyyttä;

Työ- ja elinolojen vähimmäissuoja

33. katsoo, että tarvitaan lainsäädäntökehystä etätyötä koskevien ehtojen sääntelemiseksi koko EU:ssa, jotta voidaan varmistaa kunnolliset työolot ja -ehdot digitaalitaloudessa ja näin edistää eriarvoisuuden vähentämistä ja työssäkäyvien köyhyyden käsittelemistä;
34. kehottaa komissiota ehdottamaan EU:n kehystä vähimmäistulolle;
35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan aktiiviseen työvoimapolitiikkaan, jotta voidaan parantaa eurooppalaisten työntekijöiden ja talouksien selviytymiskykyä ja antaa työntekijöille arvokasta osaamista;
36. arvostaa komission ehdotusta EU:n direktiiviksi, jolla varmistetaan, että EU:n työntekijöitä suojellaan riittäväillä vähimmäispalkoilla, jotka mahdollistavat kohtuullisen elintason;
37. korostaa, että direktiivissä olisi säädettävä selkeistä suojatoimista jäsenvaltioissa, joissa työmarkkinaosapuolet neuvottelevat palkoista yleensä kollektiivisesti;

⁷² Ks. Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2015 epätasa-arvoisuuden ja erityisesti lapsiköyhyyden vähentämisestä (EUVL C 366, 27.10.2017, s. 19), ja poliittiset suuntaviivat Euroopan komissiolle (2019–2024), joissa todetaan seuraavaa: ”Jokaisen hädänalaisen lapsen tukemiseksi aion luoda eurooppalaisen lapsitakuun Euroopan parlamentin ehdottaman idean pohjalta”.

38. palauttaa mieliin vuosiksi 2019–2024 annetuissa komission poliittisissa suuntaviivoissa⁷³ ehdotetut toimenpiteet, joilla pyritään varmistamaan, että unionin työntekijöillä on oikeudenmukainen vähimmäispalkka, jonka olisi mahdollistettava kohtuullinen elintaso riippumatta siitä, missä he työskentelevät;
39. palauttaa mieliin, että heikentämiskiellon periaatteen ja suotuisampien säännösten mukaisesti työntekijöiden oikeuksia koskevissa direktiiveissä säädetään vähimmäisnormeista ja että yksittäiset jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää korkeammasta suojelun tasosta ja normeista;
40. katsoo, että tällä direktiivillä olisi varmistettava työehtosopimusten ja lakisääteisten vähimmäispalkkojen avulla, että yksikään työntekijä tai hänen perheensä ei ole köyhyysvaarassa ja että kaikki pystyvät elämään työllään ja osallistumaan yhteiskuntaan;
41. korostaa, että lopullisessa direktiivissä olisi taattava, että lakisääteiset vähimmäispalkat asetetaan aina tapauksen mukaan köyhyysrajan yläpuolelle;
42. kehottaa jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia varmistamaan, että käytössä on vähimmäispalkat kansallisten käytäntöjen mukaisesti ja ottaen huomioon niiden vaikutuksen kilpailukykyyn, työpaikkojen luomiseen ja työssäkäyvien köyhyyteen;
43. painottaa, että on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että työnantajat eivät noudata käytäntöä vähentää vähimmäispalkasta työnteon kannalta välttämättömät kustannukset, kuten majoitus, tarvittavat vaatteet, työkalut, henkilönsuojaimet ja muut varusteet;
44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön lainsäädäntökehyksen, jolla varmistetaan vähimmäistyöehdot kaikille työntekijöille, erityisesti niille työntekijöille, joiden työolot ja -ehdot ovat epävarmat, sillä tällaiset työolot ja -ehdot usein vaikuttavat keikkataloudessa epätyypillisissä työsuhteissa oleviin työntekijöihin tai epätyypillistä työtä tekeviin, ja kehottaa parantamaan tätä kehystä puuttumalla lainsäädännön puutteisiin ja parantamalla voimassa olevia direktiivejä⁷⁴ tai antamalla tarvittaessa uusia säädöksiä;
45. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sosiaalisen suojelun järjestelmät kaikille työntekijöille ja kehottaa komissiota täydentämään ja tukemaan jäsenvaltioiden toimia työntekijöiden sosiaaliturvan ja sosiaalisen suojelun alalla;
46. korostaa, että työvoiman liikkuvuus on olennaisen tärkeää eurooppalaisten kykyjen ja tavoitteiden hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla, yritysten ja yksilöiden taloudellisen suorituskyvyn ja vaurauden maksimoimiseksi ja monenlaisten mahdollisuuksien tarjoamiseksi ihmisille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita poistamaan liikkuvuuden tiellä Euroopan unionissa nykyään olevat esteet;

⁷³ ”Kunnianhimoisempi unioni: Ohjelma Euroopalle” – Poliittiset suuntaviivat Euroopan komissiolle (2019–2024).

⁷⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1152, annettu 20. kesäkuuta 2019, avoimista ja ennakoitavista työehdoista Euroopan unionissa (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 105).

47. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan vammaisille henkilöille kohtuulliset mukautukset työpaikalla⁷⁵;
48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan strategioita, jotka lisäävät työssäkäyvien köyhyyttä, kuten pimeää ylityötä, työnantajien epäluotettavaa tai ennakoimatonta työaikasunnittelua, nollatuntisopimuksia, pimeää taloudellista toimintaa ja harmaata taloutta; muistuttaa, että työterveys ja -turvallisuus ovat työnantajien vastuulla ja että työhön liittyvä koulutus on järjestettävä työaikana;
49. toteaa, että alustatyötä käsittelevää komission eurooppalaista huippukokousta, jossa oli tarkoitus selvittää mahdollisuuksia parantaa alustatyöntekijöiden työoloja, lykättiin covid-19-kriisin vuoksi; kehottaa komissiota järjestämään huippukokouksen mahdollisimman nopeasti;
50. panee merkille alustatyön yhteiskunnalliset seuraukset eli työntekijät, jotka eivät nauti työntekijöiden oikeuksia ja sosiaalista suojelua, sekä saamatta jäävät sosiaaliturvamaksut ja verot;
51. panee merkille komission suunnitelman hyväksyä alustatyöntekijöitä koskeva lainsäädäntöehdotus⁷⁶; kehottaa komissiota varmistamaan, että alustojen ja työntekijöiden väliset työmarkkinasuhteet mukautetaan digitaaliyhteiskunnan ja -talouden uusiin realiteetteihin ja että niitä selkeytetään sisällyttämällä kyseiset työntekijät nykyisten työlakien ja sosiaaliturvasäännösten piiriin, että alustatyöntekijöiden työoloja ja -ehtoja, taitoja ja koulutusta parannetaan ja että alustatyöntekijöille varmistetaan ennakoitavissa olevat työajat;
52. korostaa, että EU:n lainsäädäntöehdotuksella olisi varmistettava, että alustatyöntekijät voivat perustaa työntekijäjärjestöjä ja järjestäytyä ammattiyhdistyksiksi työehtosopimusten tekemiseksi;
53. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan työ- ja yksityiselämän tasapainottamista koskevan direktiivin⁷⁷ ripeästi osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täysimääräisesti täytäntöön;
54. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan kohtuuhintaisten ja laadukkaiden lastenhoitopalvelujen saatavuuden yleisesti ja erityisesti yksinhuoltajille, vammaisten lasten vanhemmille ja suurten kotitalouksien vanhemmille; muistuttaa, että lastenhoitopalvelujen saatavuus on erityisen tärkeää työnhakijoille ja epävakaa työllisyysilanteessa oleville työntekijöille työsopimuksen luonteesta riippumatta ja sama koskee vammaisten tai huollettavien sukulaisten hoitopalvelujen saatavuutta, jotta estetään tällaisten hoitovastuussa olevien työntekijöiden jääminen loukkuun epävarmoihin työsuhteisiin, mikä usein johtaa työssäkäyvien köyhyyteen;

⁷⁵ Kohtuullisten mukautusten tarjoaminen on yhdenvertaista kohtelua työssä koskevan EU:n direktiivin (EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16) ja YK:n vammaisyleissopimuksen 5 artiklan mukainen velvoite.

⁷⁶ Komission työohjelman 2021 (COM(2020)0690) liitteet, toimintapoliittinen tavoite nro 9 osiossa ”Euroopan digitaalinen valmius”.

⁷⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1158, annettu 20. kesäkuuta 2019, vanhempien ja omaistensa hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisesta ja neuvoston direktiivin 2010/18/EU kumoamisesta (EUVL L 188, 12.7.2019, s. 79).

55. korostaa, että vanhempainvapaan jakamista koskevilla paremmilla vaihtoehtoilla voisi olla myönteinen vaikutus naisten työllisyyteen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että vanhempainvapaan maksujen tai korvausten saajia suojellaan putoamasta köyhyysrajan alapuolelle;
56. korostaa, että on varmistettava tasa-arvoa koskevien sääntöjen noudattaminen, puututtava kaikkiin syrjinnän muotoihin, erityisesti palkkoihin ja työoloihin ja -ehtoihin liittyvään syrjintään, tarjottava yhtäläiset mahdollisuudet ja poistettava lainsäädännön puutteet, jotka vaikuttavat muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin; kehottaa lisäksi aloittamaan uudelleen horisontaalisen syrjinnän vastaista direktiiviä koskevat neuvottelut;
57. kehottaa komissiota edistämään naisten ja miesten tasavertaisia osallistumismahdollisuuksia työmarkkinoilla ja esittämään aloitteita, joilla edistetään naisten mahdollisuuksia saada rahoitusta, naisyritystä ja naisten taloudellista riippumattomuutta;
58. katsoo, että sukupuolten palkkaeron ja siitä johtuvan eläke-eron poistaminen on olennaisen tärkeää työssäkävien naisten köyhyyden torjumiseksi; toteaa, että on tärkeää tarjota asianmukaista taloudellista tukea lastenhoitoon äitiys- ja vanhempainvapaan aikana;
59. pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan lastenhoitovelvoitteiden sisällyttämistä eläkejärjestelmiin, jos naiset eivät pysty tekemään työtä ja suorittamaan asianmukaisia maksuja kyseisinä ajanjaksoina;
60. korostaa, että palkkauksen avoimuutta koskevilla toimenpiteillä olisi pyrittävä samapalkkaisuuteen ja että työmarkkinaosapuolten olisi voitava tehdä työehtosopimuksia tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
61. kehottaa komissiota esittämään vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevan vammaisstrategian, jotta varmistetaan vammaisten henkilöiden täysimääräinen osallistuminen työmarkkinoille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vammaisilla henkilöillä on tarvittavat taidot työpaikan saamiseksi avoimilla työmarkkinoilla ja että he kuuluvat työlainsäädännön, sosiaaliturvan ja vähimmäispalkkojen piiriin;
62. kehottaa jäsenvaltioita pidättäytymään viemästä vammaisilta henkilöiltä heidän vammaisetuisuuksiaan, jotka kattavat heidän vammaisuuteen liittyvät ylimääräiset kustannuksensa, kun he tulevat työmarkkinoille tai ylittävät tietyn tulorajan, koska tämä käytäntö lisää työssäkävien köyhyyttä; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla tuetaan vammaisia henkilöitä ylittämään esteitä;
63. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan, että vammaiset henkilöt voivat käyttää työelämään ja ammattiyhdistystoimintaan liittyviä oikeuksiaan yhdenvertaisesti muiden kanssa;
64. kehottaa uudelleen⁷⁸ komissiota esittämään viipymättä palkkauksen avoimuutta koskevia sitovia toimenpiteitä sukupuolten tasa-arvoa 2020–2025 koskevassa

⁷⁸ Päätöslauselma 30. tammikuuta 2020 sukupuolten palkkaerosta, 2 kohta (Hyväksytyt tekstit,

strategiassa⁷⁹ antamansa sitoumuksen mukaisesti; katsoo, että näissä toimissa olisi kunnioitettava täysin kansallisten työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä;

65. katsoo, että sekä julkisen että yksityisen sektorin työnantajien olisi huolehdittava palkka-avoimuudesta ja tässä yhteydessä olisi otettava asianmukaisesti huomioon pk-yritysten erityispiirteet ja estettävä kaikki käytännöt, jotka heikentävät samapalkkaisuuden periaatteen saavuttamista;
66. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan nuorten työssäkävien köyhyyteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin torjuakseen näennäisesti itsenäistä ammatinharjoittamista ja nuorten työntekijöiden hyväksikäyttöä alhaisten palkkojen ja epäselvien tai epäoikeudenmukaisten työolojen ja -ehtojen muodossa, sillä ne voivat johtaa työssäkävien köyhyyteen; vahvistaa, että harjoittelun eurooppalaisia laatupuitteita on kiireellisesti tarkistettava ja vahvistettava, jotta laatukriteereihin voidaan sisällyttää harjoittelusta ja työharjoittelusta maksettavaa korvausta koskeva periaate, ja on varmistettava riittävä pääsy sosiaalisen suojelun järjestelmiin; vahvistaa, että nuorten työllistämistä ei pitäisi pitää halpana työnä ja että nuorille olisi taattava oikeudenmukaiset työolot ja -ehdot sekä vakituiset työsopimukset, myös heidän kokemuksensa ja pätevyytensä perusteella;
67. on huolissaan siitä, että covid-19-kriisi voi lisätä epätyypillisiä ja epävarmoja työsuhteita; korostaa, että lakisääteisten vähimmäispalkkojen olisi katettava kaikki työntekijät, mukaan lukien tällä hetkellä soveltamisalan ulkopuolelle jäävät työntekijäryhmät, kuten epätyypillistä työtä tekevät;
68. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään yksityiskohtaisempia tilastotietoja epävarmojen työsuhteiden ja joidenkin epätyypillisten työsuhteiden lisääntymisestä työmarkkinoilla ja toteuttamaan asiaan liittyviä toimenpiteitä mukauttamalla ja nykyaikaistamalla nykyistä työlainsäädäntöä;
69. suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden aloitteisiin, joilla pyritään vähentämään epävarmoja työsuhteita ja torjumaan petollisia käytäntöjä, joiden tarkoituksena on alentaa palkkoja ja välttää sosiaaliturvamaksuja⁸⁰, ja kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia perussopimuksissa määriteltyjen toimivaltuuksiensa rajoissa;
70. muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että julkisten työvoimapalvelujen olisi edelleen tarjottava mahdollisimman paljon mahdollisuuksia laadukkaaseen työhön;
71. kehottaa jäsenvaltioita luopumaan asteittain nollatuntisopimusten käytöstä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan vastentahtoista osa-aikatyötä ja pyrkimään voimakkaasti edistämään toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia ja rajoittamaan jatkuvasti uusittavien määräaikaisten työsopimusten käyttöä;

P9_TA(2020)0025).

⁷⁹ Strategian mukaan komission olisi pitänyt esittää palkka-avoimuutta koskevia sitovia toimenpiteitä vuoden 2020 loppuun mennessä.

⁸⁰ Tällaisia ovat esimerkiksi tytäryhtiöiden (tai postilaatikkoyritysten) käyttöönotto ja/tai työvoiman vuokrausyritysten perustaminen jäsenvaltioissa, joissa palkat ovat alhaisemmat, ainoastaan lähetettyjen työntekijöiden käyttämiseksi paikallisten työntekijöiden palkkaamisen sijaan.

72. on vakaasti sitä mieltä, että työnantajien kuuluu kantaa täysi vastuu siitä, että työntekijät saavat tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemansa laitteet, vaatteet ja vakuutukset ilman, että siitä aiheutuu kustannuksia heille itselleen; korostaa, että työnantajat ovat täysin vastuussa kustannuksista tai koulutuksesta, joita työntekijöille aiheutuu tehtäviensä hoitamisesta;
73. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan työvoiman liikkuvuutta ja sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevan EU:n lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon ja erityisesti varmistamaan, että työntekijöille tiedotetaan heidän oikeuksistaan, velvollisuuksistaan ja menettelytakeistaan kielellä, jota he ymmärtävät, ennen kuin he allekirjoittavat työsopimuksensa⁸¹; kehottaa Euroopan työviranomaista ja jäsenvaltioita valvomaan sovellettavan työ- ja sosiaalilainsäädännön noudattamista; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön työsuojelutarkastuksia ja ottamaan Euroopan työviranomaisen mukaan rajatylittäviin tilanteisiin;
74. painottaa, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansalliset työsuojeluviranomaiset toteuttavat tehokkaita ja riittäviä valvonta- ja tarkastustoimia, tarjottava sopivat valitusmekanismit ja vaalittava kaikkien työntekijöiden, erityisesti epävarmoissa työsuhteissa ja joissakin epätyypillisissä työsuhteissa olevien työntekijöiden, oikeuksia ja varmistettava kansallisille työsuojeluviranomaisille riittävä rahoitus;
75. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskevan tarkistetun direktiivin, jotta voidaan varmistaa tähän ryhmään kuuluvien työntekijöiden todellinen suojele;
76. katsoo, että seuranta ja valvonta ovat erityisen tärkeitä unionin alueella työskentelevien kolmansien maiden kansalaisten suojelele varmistamiseksi ja väärinkäytösten estämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan tässä asiassa tiivistä yhteistyötä Euroopan työviranomaisen kanssa;
77. kehottaa antamaan Euroopan työviranomaiselle todelliset tarkastusvaltuudet, jotta se voi torjua tehokkaasti laittomia käytäntöjä sekä työntekijöiden riistoa ja hyväksikäyttöä;
78. suhtautuu myönteisesti 16. heinäkuuta 2020 annettuihin suuntaviivoihin kausityöntekijöiden suojelele ja 9. lokakuuta 2020 annettuihin neuvoston päätelmiin kausityöntekijöistä;
79. panee merkille, että vetoamusvaliokunta on saanut suuren määrän vetoamuksia, joissa sitä varoitetaan määräaikaisten työsopimusten väärinkäytöstä sekä julkisella⁸² että yksityisellä⁸³ sektorilla, ja panee tässä yhteydessä merkille, että useimmin mainittu työrasituksen syy on työn epävarmuus; kehottaa komissiota tarkastelemaan näitä vetoamuksia ja tarjoamaan tähän ongelmaan parempia ratkaisuja omien

⁸¹ Säädetty avoimista ja ennakoitavista työehdoista Euroopan unionissa 20. kesäkuuta 2019 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/1152.

⁸² Näitä vetoamuksia ovat muun muassa 0240/18, 0328/18, 0365/18, 0374/18, 0396/18, 0419/18, 0829/2018, 0897/2018, 1161/2018, 0290/19, 0310/2019, 0335/2019, 0579/19, 0624/19, 0652/19, 0683/2019, 0737/2019, 1017/19, 1045/2019, 1241/2019, 1318/2019 ja 0036/2020.

⁸³ Näitä vetoamuksia ovat muun muassa 1378/2013, 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017, 1162/2017, 0110/2018 ja 0335/2019.

toimivaltuuksiensa ja jäsenvaltioiden toimivaltuuksien pohjalta, jotta työssäkäyvien köyhyyteen, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja epävarmoihin työsuhteisiin voidaan puuttua tehokkaasti;

80. katsoo, että prostituutio on enimmäkseen naisiin ja lapsiin kohdistuva vakava väkivallan ja hyväksikäytön muoto; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan erityisiä toimia prostituution taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen syiden torjumiseksi ja prostituoitujen henkilöiden tukitoimia heidän sosiaalisen ja ammatillisen sopeutumisensa helpottamiseksi;
81. katsoo, että olisi painotettava enemmän arvoja ja toimintapolitiikkoja, joilla edistetään työtä ja sen yhteyttä ihmisten elämänlaadun parantamiseen, ja katsoo myös, että näillä arvoilla ja toimintapolitiikoilla olisi edistettävä merkittävästi ihmisten sosiaalisen ja fyysisen ympäristön parantamista;
82. on tyytyväinen liikkuvuuspaketin hyväksymiseen; katsoo, että liikkuvuuspaketti on vahva väline sosiaalisen polkumyynnin ja työssäkäyvien köyhyyden torjumiseksi liikennealalla; kehottaa panemaan ajoaikoja, lepoaikoja ja ajopiirtureita koskevan asetuksen (EU) 2020/1054⁸⁴ nopeasti ja täysimääräisesti täytäntöön kuorma-autonkuljettajien eduksi kaikkialla Euroopassa; korostaa, että on toteutettava lisää ja vastaavia aloitteita sosiaalisen polkumyynnin ja työssäkäyvien köyhyyden torjumiseksi muilla aloilla, joihin sosiaalinen polkumyynti ja huonot työolot ja -ehdot vaikuttavat, kuten lentoliikenteessä ja merenkulussa;
83. katsoo, että yritysten olisi pidettävä harjoittelua investointina eikä ilmaisena työnä; muistuttaa, että nuorilla ei usein ole mitään muita tulonlähteitä työskennellessään harjoittelijoina; pitää harjoittelijoiden panosta arvokkaana ja välttämättömänä ja katsoo, että he ansaitsevat palkkansa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lopettamaan palkattomat harjoittelut ja takaamaan laadukkaat työharjoittelut, joista maksetaan kohtuullinen palkka;
84. katsoo, että nuorille täysi-ikäisille työntekijöille olisi maksettava palkkaa heidän kokemuksensa perusteella eikä heitä saisi syrjiä merkittävästi alhaisempien palkkojen muodossa pelkästään heidän ikänsä perusteella; kehottaa siksi jäsenvaltioita lopettamaan käytännön, jonka mukaan nuorille täysi-ikäisille työntekijöille maksetaan vähimmäispalkkaa pienempää palkkaa;

Työehtosopimukset

85. katsoo, että työmarkkinaosapuolten itsenäisyys on arvokas voimavara, ja korostaa tarvetta varmistaa se kussakin jäsenvaltiossa ja valvoa sen noudattamista EU:n tasolla; panee merkille komission ehdotuksen⁸⁵ työehtosopimusjärjestelmän suojelemiseksi ja vahvistamiseksi kansallisella tasolla, erityisesti alakohtaisella tasolla;

⁸⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/1054, annettu 15. heinäkuuta 2020, asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse vuorokautista ja viikoittaista enimmäisajoaika, vähimmäistaukoja sekä vuorokautisia ja viikoittaisia lepoaikoja koskevista vähimmäisvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 165/2014 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ajopiirtureilla tapahtuvasta paikannuksesta (EUVL L 249, 31.7.2020, s. 1).

⁸⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi riittävistä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa,

86. kehottaa komissiota edistämään ESR+:n käyttöä työmarkkinaosapuolten valmiuksien kehittämiseen, jotta voidaan vahvistaa työehtosopimusneuvotteluja Euroopassa; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan tarvittavat instituutiot ja mekanismit työehtosopimusneuvottelujen tukemiseksi keskittyen erityisesti alakohtaisiin työehtosopimusneuvotteluihin; kehottaa jäsenvaltioita kuulemaan kansallisia työmarkkinaosapuolia ja ottamaan ne mukaan lainsäädäntään aina kun se on tarkoituksenmukaista;
87. panee merkille komission ehdotuksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä toimenpiteistä, joilla mahdollistetaan työehtosopimusneuvottelut, kun kattavuus on alle 70 prosenttia⁸⁶ työntekijöistä; korostaa, että työmarkkinaosapuolet on otettava mukaan päätöksentekoprosessiin tällaisten toimien käynnistämiseksi; katsoo, että mitkään tähän liittyvät toimet eivät saa vaikuttaa työmarkkinaosapuolten itsenäisyyteen;
88. kehottaa komissiota valvomaan ja jäsenvaltioita varmistamaan kaikille työntekijöille oikeuden järjestäytyä, neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia ja ryhtymään välittömiin toimiin, jos tätä oikeutta rikotaan;
89. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ammattiliitoilla on pääsy työpaikoille, etätöy mukaan luettuna, järjestäytymistä, tietojen jakamista ja kuulemista varten;
90. kehottaa komissiota palkkakilpailun välttämiseksi parantamaan julkisia hankintoja koskevia direktiivejä⁸⁷ siten, että vain ne tarjoajat, jotka eivät heikennä sovellettavia työehtosopimuksia, voivat saada julkisen hankintasopimuksen; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan direktiivien noudattamisen, valvonnan ja täytäntöönpanon valvonnan;
91. toteaa, että digitalisaatio ja globalisaatio ovat lisänneet merkittävästi itsenäistä ammatinharjoittamista ja epätyypillisiä työn muotoja; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen arvioida, onko tarpeen hyväksyä EU:n tasolla toimenpiteitä, joiden avulla itsenäiset ammatinharjoittajat voivat yhdistyä ja tehdä työehtosopimuksia, sekä komission sitoumukseen ehdottaa tarvittaessa sääntelymuutoksia ja äskettäin tästä järjestettyyn julkiseen kuulemiseen; odottaa, että jatkotoimia koskevista alustavista vaihtoehtoista tehty vaikutustenarviointi julkaistaan; korostaa, että tämä ei saa viivästyttää muita komission aloitteita näennäisen itsenäisen ammatinharjoittamisen torjumiseksi ja epätyypillistä työtä tekevien oikeuksien turvaamiseksi;
92. katsoo, että jokaisella työntekijällä on oltava mahdollisuus saada kattavat tiedot työnantajastaan sekä palkkauksestaan ja työoikeuksistaan joko alakohtaisen työehtosopimuksen tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti; katsoo, että näiden tietojen olisi oltava työsuojeluviranomaisten saatavilla; katsoo, että tämä voitaisiin toteuttaa rajatyöntekijöille tarkoitettun erityisen henkilökortin avulla, joka on jo

28. lokakuuta 2020 (COM(2020)0682).

⁸⁶ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi riittävistä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa, 28. lokakuuta 2020 (COM(2020)0682).

⁸⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU, annettu 26. helmikuuta 2014, käyttöoikeussopimusten tekemisestä (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26. helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26. helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

osoittautunut tehokkaaksi joissakin jäsenvaltioissa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan pikaisesti käyttöön digitaalisen eurooppalaisen sosiaaliturvatunnuksen; katsoo, että eurooppalaisella sosiaaliturvatunnuksella on hyvät mahdollisuudet toimia valvontamekanismina sekä yksittäisille henkilöille että asianomaisille viranomaisille, jotta voidaan taata, että sosiaaliturva maksetaan sääntöjen mukaisesti, ja torjua sosiaaliturvan väärinkäyttöä;

Covid-19-pandemian sosiaaliset vaikutukset

93. kehottaa komissiota toteuttamaan EU:n tason toimia tuen ulottamiseksi naisten johtamiin pk-yrityksiin kriisin aikana ja sen jälkeen;
94. huomauttaa, että covid-19-kriisillä on ollut merkittävä vaikutus työntekijöihin ja muita heikommassa asemassa oleviin ihmisiin; korostaa, että pandemian johdosta toteutettavien politiikkatoimien on oltava ihmiskeskeisiä ja perustuttava maailmanlaajuiseen solidaarisuuteen; korostaa, että toimet köyhyyden ja työssäkäyvien köyhyyden torjumiseksi ovat erityisen tarpeellisia ja että niillä olisi pyrittävä nopeaan, oikeudenmukaiseen ja vihreään elpymiseen; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan kaikkien haavoittuvassa asemassa olevien työntekijöiden riittävän suojelun pandemian aikana ja tekemään yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa tehokkaiden, käytännöllisten ja oikeudenmukaisten ratkaisujen kehittämiseksi pandemian aiheuttamiin haasteisiin; muistuttaa tässä yhteydessä, että riittävä osuus REACT-EU-välineen lisävaroista olisi käytettävä vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston (FEAD) saatavuuden parantamiseen vähävaraisimpien auttamiseksi; korostaa myös, että on tärkeää varmistaa, että ESR+:lle osoitetaan riittävästi varoja monivuotisessa rahoituskehyksessä;
95. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota lyhennetyin työajan taloudellisiin vaikutuksiin, irtisanottuihin tai lomautettuihin ihmisiin sekä epävarmoissa oloissa eläviin ihmisiin kohdistuviin sosiaalisiin vaikutuksiin; muistuttaa tässä yhteydessä, että lyhennettyä työaika koskevat järjestelyt eivät ole identtisiä kaikissa jäsenvaltioissa ja että maksettavat korvaukset vaihtelevat huomattavasti ja että matalapalkkaiset työntekijät ovat erityisen alttiita työssäkäyvien köyhyydelle; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita suojelemaan työntekijöitä, jotta heitä autettaisiin säilyttämään työpaikkansa, muun muassa tarjoamalla taloudellista tukea, kuten lyhennettyä työaika koskevia järjestelyjä ja tukea epävarmoissa työsuhteissa ja joissain epätyypillisissä työsuhteissa oleville, ja harkitsemaan taloudellista tukea tietyn tyypillisille itsenäisille ammatinharjoittajille, jotka ovat kriisin vuoksi menettäneet taloudellisen perustansa; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi suojelemaan epävarmoissa oloissa eläviä ihmisiä;
96. kehottaa jäsenvaltioita esittämään kansallisia työttömyysvakuutusjärjestelmiään ja vähimmäisturvajärjestelmiään koskevia vähimmäisvaatimuksia oikeudellisten kehysten muodossa työntekijöiden ja asukkaiden sosiaaliturvan parantamiseksi Euroopassa;
97. kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla vältetään vastentahtoisen osa-aikatyön uusi kasvu covid-19-pandemian seurauksena;
98. palauttaa mieliin huolestuttavat tiedot, joita on saatu kriisin aikana rajatyöntekijöiden ja kausityöntekijöiden työolojen ja -ehtojen sekä elinolojen loukkauksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan väärinkäyttöihin ja turvaamaan alihankinta- ja

toimitusketjussa työskentelevien kausityöntekijöiden ja rajatyöntekijöiden oikeudet; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita varmistamaan työntekijöille asianmukaiset ja kohtuuhintaiset asumisjärjestelyt, joiden kustannuksia ei vähennetä työntekijöiden palkoista;

99. korostaa, että covid-19-kriisi on osoittanut työllisyyden merkityksen ammateissa, jotka on määritelty järjestelmän kannalta merkittäviksi taloutemme ja yhteiskuntamme kannalta; muistuttaa, että monet näistä etulinjan työntekijöistä ovat joissakin jäsenvaltioissa matalapalkkaisissa töissä, ovat usein aliarvostettuja ja alipalkattuja ja joutuvat usein tyytymään epävarmoihin työoloihin ja -ehtoihin, mikä johtuu osittain terveys- ja sosiaaliturvan puutteesta; korostaa, että näitä ammatteja harjoittavat enimmäkseen naiset; huomauttaa, että hoitopalvelujen alalla tarvitaan ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä;
100. korostaa, että suurista häiriöistä selviytymiseksi jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä pitkän aikavälin strategioita työllisyyden ja työntekijöiden pätevyyksien säilyttämiseksi ja kansalliseen julkiseen talouteen kohdistuvien paineiden lieventämiseksi;
101. kehottaa komissiota hyväksymään EU:n hoitostrategian, jolla vastataan sosiaalisiin vaikutuksiin, joita aiheutuu hoitovastuussa oleville, jotka ovat suhteettoman usein naisia; korostaa, että tämän strategian olisi edellytettävä huomattavia investointeja hoivatalouteen, vahvistettava toimintalinjoja työ- ja hoitovelvoitteiden tasapainottamiseksi koko elämän ajan ja täytettävä työvoimapula erityisesti koulutuksen, osaamisen tunnustamisen ja parempien työolojen ja -ehtojen avulla näillä aloilla;
102. odottaa komission tulevaa ehdotusta pitkäaikaisesta eurooppalaisesta työttömyysvakuutusjärjestelmästä, sillä irtisanomiset todennäköisimmin lisääntyvät; pyytää, että ehdotus kattaisi talous- ja rahaliittoon kuuluvat maat ja että myös muut kuin talous- ja rahaliittoon osallistuvat maat voisivat liittyä siihen;
103. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lieventämään covid-19:n vakavimpia vaikutuksia kohdennetulla unionin ja jäsenvaltioiden kansallisella tuella sekä osoittamalla riittävästi resursseja; pitää tässä yhteydessä myönteisenä eurooppalaisen hätätilasta aiheutuvien työttömyysriskien lieventämisen tilapäisen tukivälineen (SURE) perustamista ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan sen nopeasti täytäntöön; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että rahoitustukea ei anneta yrityksille, jotka on rekisteröity tarkistetusta EU:n luettelosta veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista annettujen neuvoston päätelmien liitteessä I lueteltuihin maihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että edunsaajat noudattavat perussopimuksissa vahvistettuja perusarvoja ja että julkista rahoitustukea saavat yritykset suojelevat työntekijöitä, takaavat säälliset työolot ja -ehdot, kunnioittavat ammattiyhdistyksiä ja sovellettavia työehtosopimuksia, maksavat osuutensa veroista ja pidättyvät osakkeiden takaisinostosta tai bonusten ja osinkojen maksamisesta johdolle ja osakkeenomistajille;
104. kannustaa jäsenvaltioita investoimaan laajakaistainternetin sekä etäopetuksen ja -oppimisen saatavuuden parantamiseen maaseutualueilla, joilla on väestökadon ja sukupolvien yli periytyvän köyhyyden vaara;

105. ehdottaa, että toteutetaan ennakoivia toimenpiteitä mahdollisen korkean työttömyyden torjumiseksi EU:n ja jäsenvaltioiden kansallisten politiikkojen sekä kansallisten työllisyysohjelmien avulla ja edistetään vihreää, digitaalista, sosiaalista, kestäväää ja oikeudenmukaista siirtymää, jossa ketään ei jätetä jälkeen, investoimalla uusiin, kestäviin ja helposti saatavilla oleviin laadukkaisiin työpaikkoihin, uudelleenkoulutusohjelmiin, tulevaisuuteen suuntautuvaan infrastruktuuriin, innovointiin ja digitaaliseen muutokseen; katsoo, että nuorten työllisyyden edistämiseen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota;
106. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käsittelemään kriisin seurauksia ja helpottamaan siirtymää ottamalla huomioon alueelliset erityispiirteet ja näin ollen takaamaan käytettävissä olevan rahoituksen nopean jakamisen esimerkiksi tarjoamalla koulutusta tulevaisuuteen suuntautuneissa työpaikoissa, täydennys- ja uudelleenkoulutusta ja kehittämällä ESR+:aa rahallisesti tätä varten;
107. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan erityisesti aloja, joille on ominaista työpaikkojen epävarmuus, jotta voidaan estää työntekijöiden hyväksikäyttö esimerkiksi maatalousalalla tilapäistöissä, joissa kausityöntekijöihin sovelletaan kohtuuttomia työehtoja, jotka joissakin tapauksissa loukkaavat työelämän oikeuksien ohella myös työntekijöiden perusoikeuksia;
108. korostaa, että pienituloisilla työntekijöillä on suurempi riski joutua alttiiksi covid-19-taudille, sillä he työskentelevät aloilla, joilla on huomattavasti enemmän ihmiskontakteja, kuten hoiva- ja liikennealalla, tai ottavat verkkoalustojen kautta vastaan työtehtäviä, joissa ei ole mahdollisuutta etätööhön; arvostelee voimakkaasti pitkää täytäntöönpanoaikaa covid-19:n luokitteluksi biologisia tekijöitä koskevassa direktiivissä⁸⁸; kehottaa tarkistamaan pikaisesti biologisia tekijöitä koskevaa direktiiviä sen mukauttamiseksi maailmanlaajuisiin pandemioihin ja muihin poikkeuksellisiin olosuhteisiin, jotta varmistetaan mahdollisimman nopeasti työntekijöiden täysimääräinen suojelu altistumisriskeiltä;
109. korostaa, että pienituloiset työntekijät työskentelevät usein aloilla, joilla on suuri fyysisen kunnon heikkenemisen riski, millä voi olla pitkän aikavälin vaikutuksia heidän fyysiseen ja henkiseen hyvinvointiinsa ja mikä voi vaikuttaa heidän kykyynsä hankkia ansiotuloja tulevaisuudessa; katsoo, että nykyisessä työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännössä ei keskitytä riittävästi työtapaturmien ehkäisyyn; kehottaa komissiota ehdottamaan mahdollisimman pian uutta työterveyttä ja työturvallisuutta koskevaa strategista kehystä vuoden 2020 jälkeiselle ajalle ja kehottaa komissiota tässä yhteydessä kartoittamaan pienituloisten alojen työntekijöiden kohtaamat haasteet ja nykyiset välineet näihin haasteisiin vastaamiseksi; korostaa, että strategiassa on keskityttävä myös alustatyöntekijöihin ja epätyypillisissä työsuhteissa oleviin työntekijöihin; kehottaa komissiota muuttamaan direktiiviä 2004/37/EY⁸⁹

⁸⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/54/EY, annettu 18. syyskuuta 2000, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä (EYVL L 262, 17.10.2000, s. 21).

⁸⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY, annettu 29. huhtikuuta 2004, työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairaudesta aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50).

useiden syöpää tai mutaatioita aiheuttavien aineiden työperäisen altistumisen raja-arvojen tarkistamiseksi ja soveltamisalan laajentamiseksi;

110. korostaa, että pienituloisilla aloilla koetaan paljon työperäistä stressiä; katsoo, että työperäisen stressin on oltava yksi EU:n työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännön keskeinen painopiste; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiiviissä yhteistyössä kansallisten työmarkkinaosapuolten kanssa ehdotuksen työperäistä stressiä koskevaksi direktiiviksi, jossa vahvistetaan yritysten suuntaviivat työhön liittyvien stressitekijöiden torjumiseksi ja vaaditaan kaikkia yrityksiä laatimaan työperäistä stressiä koskevat yrityksen toimintaperiaatteet;
111. pitää äärimmäisen tärkeänä varmistaa, että Euroopan elpymissuunnitelman täytäntöönpanolla pyritään poistamaan köyhyys ja sosioekonominen eriarvoisuus ja että se perustuu tehokkaaseen mekanismiin, johon sisältyy tavoitteita ja vertailuarvoja, joiden avulla voidaan mitata tarkasti saavutettua edistystä; korostaa, että Euroopan parlamentti on otettava täysimääräisesti mukaan elpymissuunnitelman etukäteis- ja jälkikäteisvalvontaan ja että kaikille sen vaaleilla valituille jäsenille on annettava virallinen rooli, jotta varmistetaan täysin demokraattinen ja avoin arviointi- ja täytäntöönpanoprosessi;

o

o o

112. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Komission Eurooppa 2020 -strategiassa asettamaa tavoitetta vähentää köyhyysvaarassa olevien määrää 20 miljoonalla ei ole saavutettu.

Eriarvoisuus EU:ssa on pikemminkin lisääntynyt sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden välillä. Covid-19-pandemian uhkaavat taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset herättävät huolta siitä, että eriarvoisuus pahenee entisestään.

Kansainvälisen työjärjestön ILO:n pääjohtaja totesi vain muutama vuosi sitten, että työ on paras tapa torjua köyhyyttä. Nykyään tämä ei kuitenkaan enää päde kaikkiin.

Epätuovat ja epävarmat työsuhteet, keikkatyö, alustatalouden työ ja joukkotyö, näennäinen itsenäinen ammatinharjoittaminen ja itsenäinen työnsuorittaminen, ulkoistaminen, aliyrittäjät, yksityistäminen ja vapauttaminen ruokkivat kilpailua siitä, kuka tekee työn halvimmalla. Tämä heikentää myös työehtosopimusjärjestelmiä. Työehtosopimusneuvottelujen kattavuuden supistuminen johtaa palkkatason laskuun.

Tästä taas seuraa, että suuri osa kilpailusta sisämarkkinoilla revitään työntekijöiden selkänahasta. Paikallisten rakennustyöntekijöiden sijasta palkataan lähetettyjä työntekijöitä, jotta palkat saadaan pidettyä alhaisina. Kausityöntekijät tulevat matalapalkkaisista maista korkean palkkatason maihin. Matalien palkkojen lisäksi maksetaan toisinaan lisiä, mikä merkitsee sitä, että valtio tukee yrityksiä välillisesti. Samaan aikaan ostovoima ja kotimainen kysyntä laskevat. Yhä harvemmalla työntekijällä on varaa koulutukseen ja täydennyskoulutukseen. Työlainsäädäntö ja sosiaaliturva eivät kuitenkaan saa pysähtyä kansallisille rajoille.

Kilpailu siitä, kuka tekee työn halvimmalla, ei saa enää olla laillista.

Samaan aikaan rikkaimpien ja korkeapalkkaisimpien omaisuus- ja palkkakehitys osoittaa hurjia kasvulukuja. Varallisuutta syntyy, mutta se jakautuu epätasaisesti. Valtavat sisämarkkinat, joilla ei ole sitovia puitteita sosiaalisille normeille, hyödyttävät vain muutamia harvoja ja monet jäävät jälkeen.

Komission ja jäsenvaltioiden on johdonmukaisesti torjuttava tätä suuntausta toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Myöskään kriisin seurauksia ei saa maksattaa työntekijöillä. Nyt tarvitaan vahvoja ja toimivia osallistavia työehtosopimusjärjestelmiä ja yhdenmukainen lähestymistapa, jossa luodaan köyhyydeltä kaikissa elämänvaiheissa suojaava kehys, joka ulottuu toimeentuloturvasta vähimmäispalkkaan ja vähimmäiseläkkeisiin.

25.8.2020

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

eriarvoisuuden vähentämisestä keskittyen etenkin työssäkävien köyhyteen
(2019/2188(INI))

Valmistelija: Vilija Blinkevičiūtė

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että naisten ja miesten välinen taso-arvo ja syrjimättömyys ovat Euroopan unionin perusarvoja, kuten Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa todetaan;
 - B. katsoo, että edellä mainittuun lainsäädäntöön perustuvia yhtäläisiä mahdollisuuksia on edelleen edistettävä eriarvoisuuden vähentämiseksi;
 - C. katsoo, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on tärkeä väline tasa-arvonäkökohdan sisällyttämisessä osaksi kaikkia unionin politiikkoja, toimenpiteitä ja toimia, myös työmarkkina- ja sosiaalipolitiikkaa, yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi ja naisten kaikkinaisen syrjinnän torjumiseksi;
 - D. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa on suosituksia sukupuolten tasa-arvosta, yhtäläisistä mahdollisuuksista ja työllisyyden aktiivisesta tukemisesta;
1. toteaa, että keskimääräinen sukupuolten välinen palkkaero EU:ssa on 16 prosenttia ja keskimääräinen sukupuolten välinen työllisyysero 11,5 prosenttia, naisilla on miehiä enemmän joustavia työjärjestelyjä sekä epätyypillisiä ja joustavia työsopimuksia (nollatuntisopimukset, näennäisyrittäjäyys, tilapäistyö, osa-aikatyö jne.) ja naiset joutuvat miehiä todennäköisemmin työskentelemään erittäin naisvaltaisilla, matalasti palkatulla ja aliarvostetuilla aloilla, joutuvat kokemaan köyhyyttä ja epävarmuutta ja kuuluvat köyhimpien työntekijöiden ryhmään; toteaa, että samassa asemassa ovat myös muut intersektionaaliset ryhmät, kuten yksinhuoltajat, huollettavien hoitajat, vammaiset naiset ja naiset, joilla on vähäinen koulutus tai jotka saavat riittämätöntä tukea hoitopalveluilta; toteaa, että keskitetyt sopimusneuvottelut ovat ratkaiseva tekijä eriarvoisuuden vähentämisessä ja poistamisessa;

2. toteaa, että vuoden 2008 maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin vuoksi työssäkäyvien köyhyys EU:ssa nousi 8 prosentista 10 prosenttiin ja että tämänhetkinen ennennäkemätön maailmanlaajuinen covid-19-pandemia aiheuttaa suurempia taloudellisia seurauksia, joilla on välitön köyhyyttä lisäävä vaikutus erityisesti naisten ja kaikkein heikoimmassa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien keskuudessa, koska köyhyyden vaikutukset kohdistuvat selvemmin muun muassa palvelu-, matkailu-, vieraanvaraisuus- ja hoitoalan työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin, epävarmassa työsuhteessa työskenteleviin työntekijöihin, tilapäisiin työntekijöihin ja kausityöntekijöihin, joista naisten osuus on suurempi; sekä useisiin muihin talouden aloihin, joihin vaikuttavat työpaikkojen menetykset, palkkojen alentaminen ja/tai työajan lyhentäminen ja hoitopalvelun tarpeen lisääntyminen pandemian aikana;
3. korostaa, että naisten köyhyyden lisääntymisellä on suurempi vaikutus laajempaan yhteiskuntaan, koska pääasiassa naiset yleensä vastaavat perushyödykkeiden hankinnasta ja ovat kotitalouden elannon hankkimisen kannalta keskeisessä asemassa; on huolestunut tämän vaikutuksista lasten köyhyyteen ja kiinnittää huomiota siihen, että vuonna 2017 kaikista ikäryhmistä lapsiin kohdistui suurin köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen riski EU:ssa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että komissio on sitoutunut antamaan ”lapsitakuun”;
4. on huolestunut siitä, että covid-19-pandemia ja siitä seuraava talouden taantuma vaikuttavat suhteettomasti muita heikommassa asemassa olevien naisten ryhmiin, mukaan lukien yksinhuoltajaäidit, maahanmuuttajanaiset ja naiset, joilla on pienet tulot sekä epävarma tai osa-aikainen työsuhde, ja saattavat heidät köyhyyden, työttömyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja/tai kodittomuuden vaaraan; kehottaa komissiota sisällyttämään sukupuolinäkökulman ja soveltamaan sitä kaikkiin aloitteisiin ja EU:n täydentäviin rahoitusohjelmiin, erityisesti Euroopan unionin elpymisvälineeseen ja vahvistettuun monivuotiseen rahoituskehukseen 2021–2027, jotta varmistetaan, että covid-19-pandemian johdosta toteutettavat talouspoliittiset toimet mukautetaan naisten erityistarpeisiin ja -kokemuksiin, ja ehdottamaan erityistä rahoitusta naisten tukemiseksi epävarmoilla ja epävirallisilla aloilla ja naisyritysten mikrorahoituksen lisäämiseksi;
5. toteaa, että vaikka naisten köyhyysaste vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden välillä, köyhyysriski ja sosiaalisen syrjäytymisen riski on korkea riskiryhmissä, joihin kuuluvat iäkkäät naiset, naimattomat naiset, naiset, joilla on lapsia, ja yksinhuoltajaäidit, pakolais- ja maahanmuuttajanaiset, värilliset naiset, etnisiin vähemmistöihin kuuluvat naiset, homoseksuaalit, biseksuaalit ja transsukupuoliset naiset sekä vammaiset naiset; toteaa, että keskimäärin naiset ovat miehiä suuremmassa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa (22,8 prosenttia vuonna 2018 EU:ssa); toteaa, että muut intersektionaaliset riskitekijät, kuten toimeettomuus sekä lasten ja huollettavien perheenjäsenten hoitopalvelujen puute, tekevät joistakin erityisistä naisryhmistä muita alttiimpia köyhyysriskeille;
6. korostaa, että joka toinen unionin ulkopuolelta tuleva maahanmuuttajataustainen henkilö on köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa, epävarman työn määrä on erityisen suuri maahanmuuttaja- ja pakolaisnaisten keskuudessa ja riippuvaisessa tai laittomassa asemassa olevien naisten köyhyysaste on äärimmäisen korkea; korostaa, että neljällä viidestä romaniyhteisöön kuuluvasta henkilöstä on köyhyysrajan alittavat tulot ja alle viidennes (vähintään 16-vuotiaista) romaninaisista käy työssä; korostaa, että koulutukseen pääsyyn, sen laatuun ja työn saantiin liittyvä syrjintä pahentaa tätä

tilannetta; kehottaa EU:ta työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa varmistaakseen EU:n ja kansallisten työllisyysnormien täysimääräisen täytäntöönpanon ilman minkäänlaista syrjintää muun muassa seuranta-, valitus- ja muutoksenhakumekanismilla, jotka ovat tehokkaita, riippumattomia ja kaikkien työntekijöiden saatavilla;

7. korostaa, että Eurostatin mukaan tällä hetkellä 64,6 miljoonaa naista ja 57,6 miljoonaa miestä elää jäsenvaltioissa köyhyydessä, mikä osoittaa, että köyhyyden vaikutus naisiin ja miehiin on erilainen; toteaa, että nämä luvut osoittavat vain, kuinka moneen naiseen köyhyys vaikuttaa, ja että niitä on tarkasteltava yhdessä muiden indikaattoreiden, kuten iän, elinajanodotteen, tuloerojen, sukupuolten palkkaerojen, kotitalouden tyyppin ja sosiaalisten tulonsiirtojen kanssa, jotta voidaan ymmärtää niiden täysi merkitys; korostaa, että naisten altistuminen köyhyydelle on todennäköisesti aliarvioitu, ja kehottaa jäsenvaltioita keräämään köyhyyttä koskevia tietoja tavalla, joka kuvastaa henkilön kotitaloutta ja henkilökohtaista todellisuutta, sekä asiaankuuluvia tasa-arvoa koskevia tietoja ja tekemään sukupuolinäkökohtia koskevia analyyseja köyhyyttä koskevista tilastoista ja politiikoista, koska ei voida olettaa, että resurssit jakautuvat tasapuolisesti miesten ja naisten kesken kotitalouksissa;
8. katsoo, että prostituutio on enimmäkseen naisiin ja lapsiin kohdistuva vakava väkivallan ja hyväksikäytön muoto; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan erityisiä toimia prostituution taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen syiden torjumiseksi ja prostituoitujen henkilöiden tukitoimia heidän sosiaalisen ja ammatillisen sopeutumisen helpottamiseksi;
9. panee huolestuneena merkille, että naisten köyhyys lisääntyy iän myötä, mikä johtuu pääasiassa heidän työelämän aikana kokemiansa erilaisten eriarvoisuuksien (äitiydestä tai muista hoitovastuista johtuva palkaton hoitotyö) kasautumisesta, elinikäisistä palkka- ja työaikaeroista, koska naisilla on useammin keskeytynyt, päätyypillinen tai osa-aikainen ura, joka johtaa pienempiin eläkkeisiin, miesten ja naisten erilaisesta eläkeiästä joissakin jäsenvaltioissa sekä siitä, että yhä useammat ikääntyneet naiset elävät yksin; pitää valitettavana, että sukupuolten välinen eläke-ero on noin 39 prosenttia eli yli kaksinkertainen verrattuna sukupuolten väliseen palkkaeroon, mikä paljastaa palkkaerojen vähitellen lisääntyvän vaikutuksen; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tekemään yhteistyötä vähimmäistulojärjestelmiä koskevan EU:n kehityksen luomiseksi ja toteuttamaan erityistoimia, joilla torjutaan ikääntyneiden naisten köyhyys- ja syrjäytymisriskiä nostamalla naisten eläkkeitä miesten eläkkeitä vastaaviksi ja ylläpitämällä oikeudenmukaisia ja solidaarisia sosiaaliturvajärjestelmiä, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukaiset ja ihmisarvoiset tulot työuran jälkeen;
10. korostaa, että työssäkäyvien köyhyyteen voidaan puuttua joidenkin sen perimmäisten syiden osalta, kuten koulutus ja hoitopalvelut, jotka ovat merkityksellisiä ja jotka on näin ollen otettava huomioon poliittisessa päätöksenteossa;
11. korostaa, että naisten köyhyys on monitahoinen ongelma, johon vaikuttavat suoraan tyypillisesti naisten tekemän työn asianmukaisen arvostuksen puute, urakatkosten vaikutus ylenemiseen ja eläkkeiden kehittymiseen, vakaiden työsuhteiden ja laadukkaiden työehtojen eriarvoinen saatavuus, palkattomien hoitovelvoitteiden ja kotityön epätasa-arvoinen jakautuminen sekä sukupuoleen perustuva eriytyminen koulutuksessa ja myöhemmin työmarkkinoilla, minkä vuoksi suurin osa matalapalkkaisista työntekijöistä on naisia; toteaa siksi, että vallitsevan eriarvoisuuden ja

köyhyyden naisistumisen vähentämiseksi on edistettävä toimia ja toimintapolitiikkoja useilla aloilla ja eri vaiheissa koulutuksen parantamisesta aina sen varmistamiseen, että korkea-laatuinen lastenhoito on ulottuvilla, kohtuuhintaista ja saatavilla, jotta voidaan puuttua järjestelmällisesti sukupuolten väliseen työllisyyskuiluun ja työmarkkinoiden eriytymiseen; toistaa tässä yhteydessä jäsenvaltioille antamansa kehotuksen saattaa työ- ja yksityiselämän tasapainottamista koskeva direktiivi nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se kaikilta osin täytäntöön;

12. kehottaa komissiota esittämään lisää aloitteita, joilla edistetään työpaikkojen luomista naisille, erityisesti naisille, joihin kohdistuu erilaisia syrjinnän muotoja, jotta ei ainoastaan vähennetä köyhyyttä vaan edistetään työllisyyden laatua ja naisten taloudellista riippumattomuutta ja vältetään työpaikkojen epävarmuutta;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään aloitteita, joilla edistetään naisten voimaannuttamista yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla sekä rahoituksen saantia, naisten yrittäjyyttä ja naisten edustusta tulevaisuuteen suuntautuvilla aloilla, jotta voidaan varmistaa pääsy laadukkaisiin työpaikkoihin; kehottaa erityisesti edistämään entistä enemmän STEM-aineita, digitaalista koulutusta, tekoälyä ja talouslukutaitoa, jotta voidaan torjua vallitsevia koulutukseen liittyviä stereotypioita ja varmistaa, että entistä useammat naiset tulevat näille aloille ja myötävaikuttavat niiden kehittämiseen;
14. korostaa, että köyhyydestä kärsivien naisten ja päätöksentekijöiden välistä vuoropuhelua on käytävä säännöllisesti kansallisilla, alueellisilla ja EU:n foorumeilla, jotta voidaan seurata nykyisten toimintapolitiikkojen tai palvelujen tehokkuutta ja ehdottaa ratkaisuja;
15. toteaa, että 70 prosenttia maailman terveys- ja sosiaalialan työvoimasta, esimerkiksi lääkäreistä, hoitajista ja hoivatyöntekijöistä, on naisia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kohdistamaan julkisia investointeja terveyspalveluja tarjoavien naisten tarpeiden täyttämiseen esimerkiksi suojavarusteiden ja hygieniatuotteiden osalta ja merkittävästi kohentamaan palkkoja ja työoloja naisvaltaisilla aloilla;
16. korostaa tarvetta varmistaa kansalaisjärjestöjen riittävä rahoitus ja tuoda esiin niiden tarve saada EU:n rahoitusta, jotta ne voivat tarjota innovatiivisia ja tehokkaita palveluja köyhyyden torjumiseksi;
17. toteaa, että valtaosa kauppiaista, heidän työntekijöistään ja siivoojista on naisia, joille maksetaan usein minimipalkkaa, ja panee lisäksi merkille, että covid-19-pandemia on aiheuttanut heille entistä suuremman köyhyysriskin; korostaa, että on pikaisesti laajennettava niiden naisten oikeutta palkalliseen lomaan, etätyöhön, osa-aikatyöhön ja entistä parempaan sosiaaliturvaan, jotka työskentelevät epävarmoissa työsuhteissa tai jotka ovat jo menettäneet työnsä, ja korostaa, että on pikaisesti tarpeen perustaa sosioekonomisia turvaverkostoja naisille, joilla on epävarma työsuhde tai epävarmat työsopimukset;
18. korostaa, että on varmistettava lastenhoito olennaisten palvelujen alalla työskenteleville kaiken tyyppisille vanhemmille ja perheille sekä lisättävä tukea haavoittuvassa asemassa oleville perheille, mukaan lukien perheet, jotka hoitavat vammaisia perheenjäseniään;

19. kehottaa komissiota toteuttamaan EU:n tason toimia tuen ulottamiseksi pieniin ja keskisuuriin naisten johtamiin yrityksiin kriisin aikana ja sen jälkeen;
20. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksia muun muassa sukupuolten välisten palkka- ja eläke-erojen poistamiseksi puolustamalla periaatetta, jonka mukaan samanarvoisesta työstä maksetaan sama palkka, ja suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen esittää ennen vuotta 2021 ehdotus sitovista palkkauksen avoimuutta koskevista toimenpiteistä, kuten vuosien 2020–2025 sukupuolten tasa-arvostrategiassa todetaan, sekä muun muassa tarkistamaan Barcelonan tavoitteita ja tutkimaan hoitovelvoitteisiin liittyviä urakatkoksia koskevia eläkeoikeuksia, jotka kaikki auttavat torjumaan sukupuoleen perustuvaa köyhyyttä ja edistämään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja naisten osallistumista työmarkkinoille; kehottaa komissiota lisäksi esittämään hyvissä ajoin direktiivin 2006/54/EY (yhdenvertaista kohtelua koskeva direktiivi) tarkistamista ja sisällyttämään siihen kaikenlaisen seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin tai sukupuolenkorjaukseen perustuvan syrjinnän kieltämisen;
21. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian kunnianhimoista vuoden 2020 jälkeistä Euroopan vammaisstrategiaa, johon sisältyy ehdotuksia, joilla varmistetaan vammaisten henkilöiden tietoisuus laillisista oikeuksista, mukaan lukien oikeus työhön ja oikeus työllisyyteen, sekä toimenpiteitä, joilla kannustetaan heidän integroitumistaan työmarkkinoille ja edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia kiinnittäen erityistä huomiota vammaisten naisten tilanteeseen ja keinoihin puuttua risteäviin syrjinnän muotoihin;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan järjestelmällisesti työssäkäyvien naisten köyhyyden kaikkia syitä ja ilmenemismuotoja ja puuttumaan niihin;
23. pitää valitettavana, että hoiva-alan työntekijät ja erityisesti kotihoidon työntekijät ovat usein erityisen haavoittuvia huonojen työolojen ja riittävän sosiaalisen ja työsuojelun puutteen vuoksi ja että heidän rooliaan on perinteisesti aliarvioitu; kehottaa komissiota hyväksymään EU:n hoitostrategian, jolla vastataan sosiaalisiin vaikutuksiin, joita aiheutuu hoitovastuussa oleville, jotka ovat suhteettoman usein naisia; korostaa, että tämän strategian olisi edellytettävä huomattavia investointeja hoivatalouteen, vahvistettava toimintalinjoja työ- ja hoitovelvoitteiden tasapainottamiseksi koko elämän ajan ja täytettävä työvoimapula erityisesti koulutuksen, osaamisen tunnustamisen ja parempien työolojen avulla näillä aloilla.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	25.6.2020
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 28 -: 3 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Christine Anderson, Simona Baldassarre, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Annika Bruna, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Helène Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Karen Melchior, Andželika Anna Mozdżanowska, Maria Noichl, Pina Picierno, Sirpa Pietikäinen, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Christine Schneider, Jessica Stegud, Isabella Tovaglieri, Ernest Urtasun, Hilde Vautmans, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Chrysoula Zacharopoulou
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Isabella Adinolfi, Elena Kountoura, Aušra Maldeikienė

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

28	+
GUE/NGL	Elena Kountoura, Eugenia Rodríguez Palop
ID	Isabella Adinolfi
PPE	Rosa Estarás Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Livia Járóka, Arba Kokalari, Aušra Maldeikienė, Sirpa Pietikäinen, Christine Schneider, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Renew	Karen Melchior, Samira Rafaela, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Robert Biedrón, Vilija Blinkevičiūtė, Heléne Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, María Noichl, Pina Picierno, Evelyn Regner
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba I Giner, Ernest Urtasun

3	-
ECR	Margarita De La Pisa Carrión, Andželika Anna Moždžanowska, Jessica Stegrud

4	0
ID	Christine Anderson, Simona Baldassarre, Annika Bruna, Isabella Tovaglierie

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

10.9.2020

VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

eriarvoisuuden vähentämisestä etenkin keskittyen työssäkävien köyhyyteen
(2019/2188(INI))

Valmistelija: Cristina Maestre Martín De Almagro

EHDOTUKSET

Vetoomusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 31 artiklan mukaisesti EU:lla on velvollisuus varmistaa, että jokaisella työntekijällä on oikeus terveellisiin, turvallisiin ja ihmisarvoisiin työoloihin ja työehtoihin, ja kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että köyhyys ja syrjäytyminen työmarkkinoilta ja yhteiskunnasta pahentavat eriarvoisuutta ja eriytymistä; muistuttaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi toimintapolitiikkojensa täytäntöönpanossa edelleen vahvistettava EU:n sosiaalista mallia ja otettava huomioon vaatimukset, jotka liittyvät korkean työllisyystason edistämiseen, ihmisarvoisen elintason takaamiseen ja riittävään sosiaaliseen suojeluun tarjoamiseen kaikille sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen;
2. muistuttaa, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava korkeatasoinen koulutus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9 artiklan mukaisesti; korostaa, että koulunkäynnin keskeyttäjien ja heikosti koulutettujen nuorten odotetaan pysyvän haavoittuvina tulevassa työllisyystilanteessa, jossa heikosti koulutettujen ja paremmin koulutettujen palkkaerojen voidaan odottaa kasvavan; korostaa, että tämä voi mahdollisesti aiheuttaa työssäkävien köyhyyteen liittyviä haasteita ja että investoinnit varhaiskasvatukseen ja elinikäiseen oppimiseen ovat siksi keskeisiä työllistettävyyden parantamiseksi; toteaa tässä yhteydessä, että taitojen parantamisen väylien olisi tarjottava lisää mahdollisuuksia parantaa aikuisten perustaitoja ja varmistaa edistyminen työmarkkinoiden edellyttämien pätevyyksien saavuttamisessa;
3. korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan unionilla on perusvelvoite pyrkiä Euroopan kestävään kehitykseen muun muassa sellaisen erittäin

kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden pohjalta, jolla pyritään täystyöllisyyteen ja sosiaaliseen edistykseen sekä suojelun korkeaan tasoon; korostaa, että EU:n olisi torjuttava sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistettävä yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja lapsen oikeuksien suojelua;

4. panee merkille, että vetoamusvaliokunta on saanut suuren määrän vetoamuksia, joissa sitä varoitetaan määräaikaisten työsovimusten väärinkäytöstä sekä julkisella¹ että yksityisellä² sektorilla, ja panee tässä yhteydessä merkille, että useimmin mainittu työstressin syy on työn epävarmuus; kehottaa komissiota tarkastelemaan näitä vetoamuksia ja tarjoamaan tähän ongelmaan parempia ratkaisuja omien toimivaltuuksiansa ja jäsenvaltioiden toimivaltuuksien pohjalta, jotta työssäkäyvien köyhyyteen, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja epävarmoihin työsuhteisiin voidaan puuttua tehokkaasti;
5. katsoo, että epävarmoja työsuhteita on torjuttava yhdennetyllä ja monitasoisella toimintapoliittisella paketilla, jolla edistetään osallistavia ja vaikuttavia työelämän normeja sekä tehokkaita toimenpiteitä, joilla varmistetaan yhdenvertaisuuden periaatteen noudattaminen;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan aloja, joilla on paljon epävarmoja työsuhteita, ja korostaa, että on tärkeää tukea työsuojelutarkastuksia yhteisten kriteerien mukaisesti kaikkialla EU:ssa, jotta voidaan varmistaa, että työolot ovat perusoikeuskirjan mukaisia, ja erityisesti torjua epävarmoja ja laittomia työsuhteita, joissa esiintyy väärinkäytöksiä, mukaan lukien lähetettyjen työntekijöiden työsuhteet; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä vuonna 2018 annetun neuvoston suosituksen mukaisesti sen varmistamiseksi, että kaikilla työntekijöillä ja itsenäisillä ammatinharjoittajilla on mahdollisuus riittävään sosiaaliseen suojeluun;
7. panee merkille, että digitalisaation, robotisaation ja tekoälyn käytön lisääntyminen ja digitaalisen alustatalouden kehittyminen muuttavat perinpohjaisesti työmarkkinoita; kehottaa siksi jäsenvaltioita edistämään elinikäistä oppimista koskevia toimia sekä taitojen ja osaamisen kehittämistä koko elämän ajan ja tarjoamaan koulutusta ja asianmukaisia koulutusohjelmia matalan osaamistason työntekijöille, jotta he voivat valmistautua muuttuvien työmarkkinoiden haasteisiin; korostaa tässä yhteydessä, että digitaaliteknologiaa voidaan käyttää paremmin tukemaan työnantajia, työntekijöitä, työsuojeluviranomaisia ja erityisesti mikro- ja pienyrityksiä työn organisoinnin muutosten hallinnassa, jotta voidaan varmistaa työntekijöiden etujen suojelu;
8. korostaa, että työn uudet muodot, muun muassa alustatyö, tuovat mukanaan työllistettävyyteen ja työmarkkinoille pääsyyn liittyvien mahdollisuuksien lisäksi haasteita, jotka liittyvät kohtuullisiin työoloihin ja sosiaalisen suojelun saatavuuteen; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota sen

¹ Näitä vetoamuksia ovat muun muassa 0240/18, 0328/18, 0365/18, 0374/18, 0396/18, 0419/18, 0829/2018, 0897/2018, 1161/2018, 0290/19, 0310/2019, 0335/2019, 0579/19, 0624/19, 0652/19, 0683/2019, 0737/2019, 1017/19, 1045/2019, 1241/2019, 1318/2019 ja 0036/2020.

² Näitä vetoamuksia ovat muun muassa 1378/2013, 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017, 1162/2017, 0110/2018 ja 0335/2019.

varmistamiseen, että asiaankuuluvaa työlainsäädäntöä noudatetaan verkkoalustatyön osalta;

9. panee huolestuneena merkille, että Euroopan sosiaalipolitiikkaverkoston mukaan noin 9,4 prosenttia EU:n työntekijöistä, eli noin 20,5 miljoonaa ihmistä, on köyhyysvaarassa; korostaa jäsenvaltioiden välisiä merkittäviä eroja ja tarvetta ottaa käyttöön EU:n tason toimintapolitiikkoja ja lainsäädäntöä tämän tilanteen muuttamiseksi, jotta estetään yhteiskunnan polarisoitumisen lisääntyminen EU:ssa; varoittaa, että covid-19-kriisin aiheuttama talouskriisi pahentaa tilannetta, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suojelemaan näitä työntekijöitä toteuttamalla tarvittavat toimenpiteet työpaikkojen ja palkkojen sekä työolojen säilyttämiseksi; korostaa siksi, että komissio ja jäsenvaltiot voivat SEUT-sopimuksessa esitetyjä toimivaltuuksia kunnioittaen toteuttaa tehokkaampia politiikkatoimia, joissa on keskityttävä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariin kirjattuihin periaatteisiin; kehottaa siksi komissiota parantamaan sosiaalista lähentymistä ottamalla käyttöön oikeudellisen välineen, jolla taataan kaikille työntekijöille Euroopan unionissa oikeus kohtuulliseen vähimmäispalkkaan; on tyytyväinen komission toteuttamaan työmarkkinaosapuolten kuulemiseen vähimmäispalkkoja koskevasta eurooppalaisesta kehyksestä;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota aloihin, joilla on paljon epävarmoja työsuhteita;
11. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että tuloerot EU:ssa maailman alueena ovat pienemmät kuin joissakin muissa merkittävässä kehittyneissä talouksissa, mutta tuloerot ovat kuitenkin huolenaihe; korostaa, että suuri eriarvoisuus herättää huolta oikeudenmukaisuudesta, sillä syvään juurtunut eriarvoisuus voi johtaa mahdollisuuksien eriarvoisuuteen ja vähentää potentiaalista kasvua; korostaa, että suhteellisen suuri eriarvoisuus voi liittyä suurempaan köyhyysriskiin, voimakkaampaan sosiaaliseen syrjäytymiseen ja taloudellisen ahdingon suurempaan esiintymiseen ja siten vähentää sosiaalista yhteenkuuluvuutta³;
12. katsoo, että olisi painotettava enemmän arvoja ja toimintapolitiikkoja, joilla edistetään työtä ja sen yhteyttä ihmisten elämänlaadun parantamiseen, ja katsoo myös, että näillä arvoilla ja toimintapolitiikoilla olisi edistettävä merkittävästi ihmisten sosiaalisen ja fyysisen ympäristön parantamista;
13. korostaa covid-19-kriisiin liittyvien tapahtumien valossa voimakkaasti tarvetta taata rajat ylittävien kausityöntekijöiden oikeudet ja kiireellistä tarvetta perustaa terveyteen ja kansanterveyteen liittyvien toimenpiteiden täytäntöönpanon seurantamekanismi, ja kehottaa siksi komissiota suojelemaan EU:ssa kaikkia työntekijöitä, jotka saattavat joutua johonkin vaaraan – myös välittömän tai välillisen syrjinnän vaaraan;
14. korostaa, että naiset ansaitsevat EU:ssa edelleen 16 prosenttia vähemmän kuin miehet ja että työpaikkoihin liittyvä epävarmuus on heidän keskuudessaan suurempaa; korostaa lisäksi, että naiset tekevät miehiä useammin osa-aikatyötä ja että he ovat enemmistönä hoiva-alan kaltaisilla aloilla, jotka ovat myös erittäin aliarvostettuja ja usein palkattomia; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön strategioita tasa-arvon

³ Employment and Social Developments in Europe 2019,
<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&Id=en&pubId=8219>

varmistamiseksi, toteuttamaan tehokkaita toimia sukupuolten palkkaeron kaventamiseksi palkkauksen avoimuutta koskevien sitovien toimenpiteiden avulla, edistämään yhtäläistä pääsyä laadukkaisiin työpaikkoihin ja toteuttamaan toimia kaikenlaisen syrjinnän ja eriarvoisuuden torjumiseksi työmarkkinoilla ja kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten jäsenvaltiot noudattavat EU:n työlainsäädäntöä;

15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan etusijalle nuorten työttömyyden ja epävarmojen työsuhteiden torjumisen ja hyödyntämään täysimääräisesti nuorisotakuun ja Erasmus+-ohjelman kaltaisia rahoitusvälineitä nuorisotyöttömyyden torjumiseksi ja nuorten työllistettävyyden parantamiseksi;
16. kehottaa komissiota seuraamaan voimassa olevan unionin säännösten täytäntöönpanoa ja tarkistamaan asiaa koskevaa EU:n työlainsäädäntöä, jotta voidaan parantaa sen laatua ja työntekijöiden työoloja kaikkialla unionissa ja parantaa mahdollisuuksia työpaikkojen luomiseen; katsoo, että samalla olisi otettava huomioon, että covid-19-pandemian aiheuttamalla nykytilanteella on vakavia ja pitkäaikaisia vaikutuksia EU:n työmarkkinoihin, yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen ja työoloihin; korostaa, että on keskityttävä ryhmiin, joilla on suuri riski päätyä epävarmisiin työsuhteisiin ja jotka näin ollen todennäköisemmin joutuvat kärsimään syrjäytymisestä tai heikommasta sosiaalisesta asemasta;
17. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota työsuhteiden epävarmuuteen erityisesti heikoimmassa asemassa olevilla alueilla takaamalla oikeudenmukaisen siirtymän rahaston ja muiden käytettävissä olevien varojen, kuten Euroopan sosiaalirahasto plussan, nopean ja oikeudenmukaisen jakamisen, jotta voidaan tukea talouden muutosta, jossa taitojen parantaminen, uudelleenkoulutus ja investoinnit ovat keskeisiä tekijöitä ja investoinnit uusiin toimintoihin ovat äärimmäisen tärkeitä;
18. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään työnantajien ja ammattiliittojen välisen keskustelun, jotta kaikissa jäsenvaltioissa voitaisiin tehdä perusteellinen analyysi Euroopan työmarkkinoilla mahdollisesti tarvittavista uudistuksista, joilla estetään työntekijöiden köyhyysriskin jatkuminen tulevaisuudessa.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	7.9.2020
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 31 -: 0 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Andrus Ansip, Jordan Bardella, Alexander Bernhuber, Markus Buchheit, Ryszard Czarnecki, Eleonora Evi, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Emmanouil Fragkos, Mario Furore, Gianna Gancia, Ibán García Del Blanco, Alexis Georgoulis, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kympouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Dolors Montserrat, Frédérique Ries, Alfred Sant, Monica Semedo, Massimiliano Smeriglio, Yana Toom, Loránt Vincze, Thomas Waitz, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Pernando Barrena Arza, Ádám Kósa, Marie-Pierre Vedrenne

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

31	+
PPE	Alexander BERNHUBER , Agnès EVREN , Gheorghe FALCĂ , Peter JAHR, Radan KANEV, Ádám KÓSA, Stelios KYMPOUROPOULOS, Dolors MONTSERRAT, Loránt VINCZE
S&D	Alex AGIUS SALIBA, Andris AMERIKS, Marc ANGEL, Ibán GARCÍA DEL BLANCO, Cristina MAESTRE MARTÍN DE ALMAGRO, Alfred SANT, Massimiliano SMERIGLIO
RENEW	Andrus ANSIP, Frédérique RIES, Monica SEMEDO, Yana TOOM, Marie-Pierre VEDRENNE
ID	Jordan BARDELLA
Verts/ALE	Thomas WAITZ, Tatjana ŽDANOKA
ECR	Emmanouil FRAGKOS, Ryszard CZARNECKI, Kosma ZŁOTOWSKI
GUE	Pernando BARRENA ARZA, Alexis GEORGOULIS,
NI	Eleonora EVI, Mario FURORE,

0	-

3	0
ID	Markus BUCHHEIT, Gianna GANCIA, Stefania ZAMBELLI

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	14.1.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 29 -: 3 0: 21
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Atidzhe Alieva-Veli, Marc Angel, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Andrea Bocskor, Milan Brglez, Sylvie Brunet, David Casa, Margarita de la Pisa Carrión, Özlem Demirel, Klára Dobrev, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Heléne Fritzson, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Agnes Jongerius, Radan Kanev, Ádám Kósa, Stelios Kympouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzi, Radka Maxová, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoş Pîslaru, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Yana Toom, Marie-Pierre Vedrenne, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Konstantinos Arvanitis, Ilana Cicurel, José Gusmão, Eugenia Rodríguez Palop

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

29	+
PPE	Loucas FOURLAS, Cindy FRANSSSEN, Stelios KYMPOUROPOULOS
S&D	Marc ANGEL, Gabriele BISCHOFF, Vilija BLINKEVIČIŪTĖ, Milan BRGLEZ, Klára DOBREV, Estrella DURÁ FERRANDIS, Heléne FRITZON, Elisabetta GUALMINI, Alicia HOMES GINEL, Agnes JONGERIUS, Marianne VIND
RENEW	Sylvie BRUNET, Ilana CICUREL, Dragoş PÎSLARU, Monica SEMEDO, Yana TOOM, Marie-Pierre VEDRENNE
Verts/ALE	Katrin LANGENSIEPEN, Kira Marie PETER-HANSEN, Mounir SATOURI, Tatjana ŽDANOKA
THE LEFT	Konstantinos ARVANITIS, Özlem DEMIREL, José GUSMÃO, Eugenia RODRÍGUEZ PALOP
NI	Daniela RONDINELLI

3	-
ID	Nicolaus FEST, Guido REIL
ECR	Margarita DE LA PISA CARRIÓN

21	0
PPE	Andrea BOCSKOR, David CASA, Jaroslav DUDA, Rosa ESTARÀS FERRAGUT, Radan KANEV, Adam KÓSA, Miriam LEXMANN, Denis RADTKE, Eugen TOMAC, Romana TOMC, Maria WALSH, Tomáš ZDECHOVSKÝ
RENEW	Atidzhe ALIEVA-VELI, Radka MAXOVÁ
ID	Dominique BILDE, France JAMET, Elena LIZZI, Stefania ZAMBELLI
ECR	Lucia ĎURIŠ NICHOLSONOVÁ, Elzbieta RAFALSKA, Beata SZYDŁO

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää